Zasavski TEDNIK

Izdaja okrajni odbor Socialistične zveze delovnega ljudstva v Trbovljah — Ureja in odgovarja uredniški odbor — Odgovorni urednik: Stane Sustar — Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru — Naslov uredništva in uprave „Zasavski tednik" Trbovlje L. Trg revolucije Si 28 (telefon 911) — Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah 614-T 148 — List izhaja vsako soboto — Letna naročnina 400 din, polletna 200 din, četrtletna 100 din, mesečna 40 din — Posamezne številke 10 din — Rokopisi morajo biti v uredništvo najkasneje vsak torek dopoldne in jih ne vračamo.

Štev. 51 — Trbovlje, 24. decembra 1955 — Leto VIII

Občinska konferenca Zveze komunistov v Trbovljah

Komunisti so odgovorni za naš celotni razvoj

Občinska konferenca Zveze komunistov mesta Trbovlje v torek, 20. decembra, v dvorani restavracije »Turist« na Vodah je bila plodna in uspešna.

V izčrpnem referatu je sekretar MK ZKS Trbovlje, tov. Dušan Povše analiziral delo komunistov v letu 1955 in nakazal naloge za v bodoče. V prvem delu svojega poročila je prikazal politični položaj v svetu in doma ter pri tem poděrtal vlogo, ki jo odigrava Jugoslavija na svetovni pozornici. V svojem nadaljnjem poročilu je tov. Povše poděrtal neaktivnost nekaterih komunistov, ki so po VI. kongresu ZKJ mislili, da je nastopila doba oddiha in da jim ni treba več biti aktivni. Navedel je uspehe, ki so bili doseženi v letu 1955 ter naglasil delavnost naših društev in organizacij v družbenem dogajanju. Zlasti je pohvalil delovanje »Svobod«, ki so ob desetletnici naše osvoboditve dostojno počastile ta jubilej v teku leta z raznimi prireditvami, prav tako tudi zaključek tega praznovanja. Kljub temu, da je bilo društveno življenje v Trbovljah močno razvito, se je vendar premalo vodilo računa o političnoideološki vzgoji članstva in tudi članstvo samo se je premalo zanimalo za svojo izobrazbo. Posledica tega je med drugim, da posamezni člani neradi sprejemajo kritiko, da se je članstvo v premajhni meri posvetilo vprašanju vzgajanja naše mladine in je to tudi posledica nepravilnega odnosa nekaterih komunistov do žena-mater, ki so članice ZK.

V sami diskusiji so diskutanti govorili o potrebi večje storilnosti, o nagrajevanju ideološki vzgoji in o potrebi številnejšega vključevanja žena in mladine v organizacijo. Razpravljali so nadalje o družbenem upravljanju, ki je doseglo že lepo višino, žal pa se opažajo v manjših podjetjih slabosti, ki pa jih dostikrat povzročajo komunisti sami. V diskusiji je bil med drugim nakazan primer kmečke špekulacije; imamo ljudi, ki imajo možnosti, da se preživljajo doma na svoji zemlji, vendar prihajajo v rudnik na delo z namenom, da si zagotovijo razne ugodnosti. Med njimi so pogosto le-ti najslabši delavci in tudi taki, ki napravijo skozi celo leto v industrijskem podjetju le po 100 dnin, za vse ostale delovne dni pa se skrijejo na ta ali oni način, z bolniškimi dopusti in podobno. Tako se je zgodilo na rudniku v Hrastniku, da se je delavec Jože Blažin iz Ptuja sam udaril z nekim železnim predmetom po prstu, da je na ta način dosegel bolniški dopust in da mu ni bilo treba na delo. To je eden izmed številnih primerov, kako nekateri delomržneži in podobni poskušajo živeti na račun skupnosti, škodo pa mora trpeti pošten delavec.

Tov. Janez Jesenšek, član OK

(Nadaljevanje na 2 stran)

Zasedanje Glavnega odbora Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije

Minuli teden je pod predsedstvom tovariša Mihe Marinka zasedal Glavni odbor SZDL Slovenije. Na dnevnem redu je bilo družbeno upravljanje. Na zasedanju je imel tovariš Miha Marinko referat o ddužbenem upravljanju, nato pa je sledila celodnevna razprava, v kateri so sodelovali člani Glavnega odbora SZDL Slovenije in drugi.

V svojem referatu je tovariš Miha Marinko nanizal vrsto problemov in vprašanj ter pomanjkljivosti kakor tudi uspehov v dosedanjem razvoju delavskega samoupravljanja. Med drugim je tovariš Miha Marinko tudi dejal: »Kakor je v notranjem političnem in gospodarskem pogledu odločilnega pomena utrjevanje in razvijanje naših oblik družbenega upravljanja, tako je nič manj ali pa še bolj važno v zunanjepolitičnem pogledu. To je stvar ugleda socialistične Jugoslavije v zunanjem svetu. To je stvar socialistične perspektive, tako za našega delovnega človeka kakor množice v zunanjem svetu.

Najsolidnejše temelje za ugled v svetu, za uveljavljanje socialistične Jugoslavije, za učinkovitost zunanje politike našega vodstva ustvarjamo s tem, če bomo na tej bazi krepili našo ekonomsko in z njo našo neodvisnost, obrambno sposobnost, s tem pa tudi omogočamo aktivnejše miroljubno udejstvovanje v zunanjem svetu.«

Tovariš Miha Marinko je v nadaljevanju podrobno razčlenil vso problematiko našega družbenega življenja in za zaključek med drugim dejal:

»Naše politične organizacije morajo biti politična baza družbenega upravljanja. Največji del njihovega udejstvovanja, zlasti za vse praktične in aktualne naloge, mora biti usmerjen skozi organe družbenega upravljanja.«

Vse bralce našega tednika opozarjamo na zanimiv referat tovariša Marinka in diskutantov po njegovih poročilih, ki so jih v celoti ponatisnili »Ljudska pravica«, »Slovenski poročevalec« in »Ljubljanski dnevnik«. Celotno gradivo je izšlo dne 17. decembra.

Občinska konferenca ZK v Zagorju

Glavno področje dela komunistov mora biti v organih družbenega samoupravljanja

NEDELJSKE KONFERENCE ČLANOV ZK V ZAGORJU SE JE UDELEŽILA TUDI PODPREDSEDNICA ZVEZNE LJUDSKE SKUPŠČINE TOV. LIDIJA ŠENTJURC, SEKRETAR OKRAJNEGA KOMITEJA SOCIALISTIČNE ZVEZE, TOV. JESENŠEK, ČLAN OKRAJNEGA KOMITEJA ZK, TOV. FRANC-KRALJ-CINK IN ŠTEVILNI DRUGI GOSTJE

V obeh poročilih je sekretar mestnega komiteja ZKS tov. Franc Ludovika nanizal celotno dejavnost komunistov v preteklem letu, orisal politično, gospodarsko in kulturno problematiko Zagorja in omenil dobre in slabe strani delovanja komunistov pri reševanju najrazličnejših družbenih problemov.

Osnovna ugotovitev obeh poročil je ta, da so komunisti v Zagorju imeli pri svojem delu kaj lepe uspehe; le-ti bi bili lahko še večji, če bi bil sleherni član zadostno politično-ideološko izobražen. Pomanjkljiva politično-ideološka izobrazba, premajhno poznavanje najrazličnejših družbenih sprememb, je tu pa tam nekatere člane resno oviralo, da niso svojih nalog opravili v celoti, pa bodisi, da so delali v svojih osnovnih organizacijah in raznih društvih, ali pa v organih delavskega in družbenega samoupravljanja. Kdaj pa kdaj pa se v marsikateri dejavnosti ni dovolj čutil vpliv komunistov.

Dejstvo pa je, da so člani ZK v Zagorju kljub tem slabostim oziroma pomanjkljivostim lahko ponašajo z nekaterimi vidnimi uspehi. Proizvodnost v podjetjih, zlasti pri rudniku, je v tem letu močno porasla. Rešitev mnogih važnih problemov je predvsem zasluga članov ZK. Ni malo tovarišev, ki so vse svoje sile posvetili različnim panogam družbene ustvarjalnosti. V poročilih je bilo zaslediti tudi to, da osnovne organizacije niso dovolj skrbele za vključevanje v članstvo tistih tovarišev, ki imajo pogoje za sprejem in ki so se izkazali kot dobri in zavedni aktivisti te ali one dejavnosti.

V diskusiji so delegati obravnavali v glavnem uspehe in pomanjkljivosti dosedanjega dela. Posamezni delegati so razpravljali o politično-ideološki vzgoji, delu v kulturnih in drugih društvih, organih delavskega in

(Nadaljevanje na 2 stran)

Z občinske konference ZK v Radečah

Vzgoja mladine je stvar nas vseh

USPELA KONFERENCA V RADEČAH — DOBRI PREDLOGI ZA BODOČE DELO — KONFERENCE SO SE UDELEŽILI POLEG ČLANOV ZK TUDI SEKRETAR OK ZKS ZASAVSKEGA OKRAJA TOV. VIKTOR KOVAČ, TER ČLANA OK ZKS TOV. TONE ZUPANČIČ IN VIKTOR BURKELJC

V nedeljo dopoldne je bila v Radečah občinska konferenca Zveze komunistov za celotno področje velike občine Radeče. V obširnem poročilu je član občinskega komiteja ZK Radeče tov. Ferči Miler opisal delo komunistov. Med ostalim je tov. Miler poudaril, da je vsaki drugi prebivalec občine Radeče aktivno vključen v delo raznih društev, ki jih je na področju občine 47. Ko je poročevalec govoril o sami razširjenosti organizacije ZK, je navedel, da je od 213 članov ZK med njimi le 31 žena in komaj deset kmetov, 70 je delavcev, ostalih 109 članov pa so nameščenci in iz drugih poklicev. Premalo pa je še vedno članov organizacije SZDL, zlasti v bivših občinah Dole pri Litiji in v Podkumu. Nadalje je govornik v svojem poročilu podčrtal, da gredo člani ZK v svojem delu premalo v širino; tako so komunisti vse premalo pomagali naši vasi, sindikati so se v premajhni meri zanimali za delo delavskih svetov, prav tako so vse premalo skrbi posvečali Ljudski mladini in šolskim odborom. Enako so se vse premalo zanimali za vzgojo otrok, misleč da je to vprašanje skrb mater in šolskih vzgojiteljev.

Ko je tov. Ferči Miler poročal o gospodarski dejavnosti v občini, je naglasil uspehe, ki so jih dosegli kolektivi Papirnice v Radečah, v Industriji gradbenega materiala in v podjetju »Peta«. Tu je govornik poudaril, da se sedaj, ko imamo v naših podjetjih delavske svete in upravne odbore, pojavlja mišljenje, da komunistom ni treba več delati — druga slabost organizacij ZK je v tem, da posamezni člani mislijo, da lahko »vedrijo« v svoji organizaciji. Med drugim je bila izrečena ostra kritika nad gostinsko mrežo v Radečah, kjer je v mestnem gostinstvu prišlo tako daleč, da bo to gospodarstvo prešlo v likvidacijo. Prav tako so razpravljali tudi o gostišču »Svobode« v Radečah, ki je nanj opozoril tov. Miler v svojem poročilu; glede tega gostišča je bilo poudarjeno tudi pozneje v diskusiji, naj bi bilo podjetje ločeno od matičnega društva.

Sama diskusija je pokazala, da se posamezni komunisti vse premalo vztrajno bore z interese delovnega ljudstva. Mnogo govora je bilo nadalje v diskusiji o vzgoji mladine, prav tako o potrebi več zanimanja komunistov za delo v naših društvih in družbenih organizacijah. Velik del debate je bil posvečen vprajanju politično-ideološke izgradnje komunistov, saj se posamezniki malo ali skoro nič ne zanimajo za dogajanja v svetu, zaradi česar pride čestokrat do povsem nepotrebnih trenj in nasprotnih mnenj in zgrešenih odločitev.

Sekretar okrajnega komiteja ZKS Trbovlje tov. Viktor Kovač je v diskusiji poudaril, da je bila konferenca skrbno pripravljena in je zaradi tega uspela. Sam potek konference je pokazal, da se komunisti občine Radeče z izjemo posameznikov v celoti zavedajo svojih odgovornih dolžnosti, ki jim jih nalaga višje politično vodstvo. Sekretar je v naslednjem govoril o možnosti razširitve industrije in obrti v Radečah. V tem pogledu leži velika odgovornost na članih ZK, ki se morajo zavzemati, da razširimo dejavnost naših manjših podjetij. Poudaril je, da so delavski sveti v večjih podjetjih dobro izvršili svojo nalogo, v manjših podjetjih, n. pr. v obrti, trgovini in gostinstvu pa slabo. Ena izmed glavnih nalog komunistov je, da posvečajo večjo skrb vzgoji naše mladine, ki naj jo usmerjajo, da bodo naši mladinci postali dobri in zavedni državljani. Prav tako se moramo zavedati, da politično delo ne bo rodilo uspehov, če ne bomo znali pritegniti vanj naših množic. — V ostalem je tov. sekretar omenil lepe uspehe naših društev v izgradnji kulturnih domov.

Anketa Zasavskega tednika

Z namenom, da bi pri izboljšanju vsebine našega lista sodelovalo čim več ljudi, razpisuje »Zasavski tednik« s temi vrsticami anketo, v kateri nas boste, dragi naročniki in bralci, seznanili, kakšno mnenje imate o našem listu in njegovi vsebini, ob kateri priliki nam sporočite vaše želje in nasvete, da bi naš list izboljšali. To želite prav gotovo vi in seveda tudi mi.

Najkasneje do 15. januarja 1956 odgovorite na uredništvo »Zasavskega tednika« v Trbovljah na sledeča vprašanja:

1. **Ali se vam zdi dosedanja oblika lista primerna?**
2. **O čem bi moral naš list po vašem mnenju več pisati?**
3. **Kaj vam je bilo do sedaj v našem listu najbolj všeč?**
4. **Ali je v listu en podlistek dovolj in kakšni podlistki vas najbolj zanimajo?**
5. **Ostali predlogi in mnenja.**

Anketo bomo žrebali in trem izžrebancem izplačali po 1.000 din.

Uredništvo »Zasavskega tednika«

Iz majhnih skupin je rasla naša JLA

KULTURNO DELO NA KLEKU

RAZSTAVA TISKA IN KNJIG v domu „Tončke Čečeve"

Ugodni pogoji za razvoj kulturnoprosvetnega dela v kmečkem naselju na Kleku nad Trbovljami niso posebno rožnati, se ta dejavnost vendar tudi tu prav dobro razvija. Tako moramo hvalevredno omeniti, da so imeli na Kleku v Domu »Tončke Čečeve« v dneh od 10. do 18. decembra razstavo ob 10-letnici jugoslovanskega tiska in knjige. Razstavo je prav okusno pripravil učitelj tov. Martin Žagar s Partizanskega vrha. Obiskalo jo je veliko število domačinov in tudi Trboveljčanov, ki v prostem času zelo radi zahajajo na prijazni Klek.

Dne 17. decembra je imela nadalje organizacija SZDL Klek v Domu »Tončke Čečeve« svoj občni zbor, ki so se ga domačini kljub slabemu vremenu udeležili številno. Sam potek občnega zbora in diskusija sta pokazala, da so člani SZDL tega kmečkega kraja zelo aktivni in hočejo svojo dejavnost v letošnjem letu zaključiti na Silvestrovo z lepim kulturnim sporedom.

Spremembe družbenih planov bivših okrajev Krško in Trbovlje

s IV. seje O. Z. in zbora proizvajalcev

V sredo, 21. decembra, se je vršila IV. seja okrajnega zbora in zbora proizvajalcev. Najprej so na ločenih sejah razpravljali o spremembi družbenih planov za bivše okraje Krško in Trbovlje, nadalje o vodnem skladu bivšega OLO Krško, razpravljali so o poroštvih za kredite ter več drugih važnih problemov. Sele popoldne sta nato obe zbora zasedala skupno kjer so zvolili svete za telesno vzgojo, turizem in kmetijstvo. Sklepali in razpravljali so o dopolnilnih plačah, potrdili so nekatere odloke občinskih ljudskih odborov rešili razna personalna vprašanja ter menovali več ljudi za razne uprave in ostale položaje. Ker je bila ta seja izredno važna in bogata, bomo vse zaključke prinesli v novoletni številki našega lista, sklepe, odloke in ostalo pa v prvi številki »Uradnega vestnika«, ki bo izšel kot priloga v prvi polovici januarja 1956 in nato redno vsak mesec.

PRAZNOVANJE DNEVA ARMADE V ZASAVJU

Po vseh krajih zasavskega okraja so bile v teh dneh uspele proslave dneva Jugoslovanske ljudske armade.

Društva »Svoboda«, klubi rezervnih oficirjev in enote predvojaške vzgoje so pripravile kulturne programe, rezervni oficirji pa so imeli svečane referate o rasti naše Armade.

Prav posebno lepe so bile akademije v Zagorju, Trbovljah, Hrastniku in Krškem.

Proslav se je udeležilo nad 5000 ljudi.

»URADNI VESTNIK« OKRAJA TRBOVLJE PRILOGA »ZASAVSKEGA TEDNIKA«

V prvi polovici januarja 1956 bo izšla prva številka »Uradnega vestnika« kot priloga našega lista, ki bo izhajala potem redno vsak mesec. Ob koncu leta se bo pa to dalo lahko vezati kot knjiga.

Podjetja, ustanove, uradi, organizacije, društva in ostali! Naročite naš list takoj, ker bomo vsako številko »Uradnega vestnika« tiskali le toliko, kot imamo redne naklade. Pohitite z naročilom — izrežite naročilnico v »Zasavskem tedniku«, izpolnite jo in pošljite takoj!

Podaljšanje veljavnosti orožnih listov za leto 1956

Opominjamo imetnike orožnih listov, da najkasneje do 10. januarja 1956 podaljšajo pri Tajništvu za notranje zadeve OLO Trbovlje veljavnost orožnih listov, ki jim poteče veljavnost 31. decembra 1955.

Tajništvo za notranje zadeve bo podaljševalo veljavnost orožnih listov vsem tistim, ki stalno bivajo na območju okraja Trbovlje oziroma ki imajo pri tem tajništvu orožje registrirano. Priporočljivo bi bilo, da bi lovske družine opravile kolektivno podaljšanje za svoje člane. Prošnje se vlagajo pri državnem matičarju, na katerega območju ima prosilec svoje stalno bivališče.

Prošnja za podaljšanje veljavnosti mora biti kolkovana po tarifni štev. 1 s kolkom za 30 din in po tarifni številki 15 Tarifnega zakona za vsak kos orožje po 400 din; nadalje z občinsko taksno znamko po tarifni štev. 1/1 z 20 din in po tarifni štev. 2/1 za vsak kos orožja 75 din po odloku OLO Trbovlje o vpeljavi občinskih taks.

V prošnji za podaljšanje veljavnosti orožnega lista je treba navesti: priimek, očetovo ime in ime prosilca, dan in kraj rojstva, poklic, prebivališče, državljanstvo, vrsta, znamka, kaliber in tovarniško številko orožja, za katero se prosi za podaljšanje veljavnosti orožnega lista. Razen tega je treba v prošnji navesti, ali se prosi za podaljšanje veljavnosti orožnega lista za posest in nošenje orožja, ali samo za posest. Prosilec, ki je član lovske družine, pa mora predložiti k prošnji za podaljšanje veljavnosti orožnega lista za posest in nošenje lovskega orožja še potrdilo o članstvu v tej družini (lovska družina lahko potrdi članstvo tudi na sami prošnji).

Orožni list, ki je bil izdan za določen čas, se lastniku odvzame hkrati z orožjem, za katero je bil izdan, če ni prosil za podaljšanje, še preden je veljavnost orožnega lista potekla oziroma do določenega časa, ali če v tem času ni sporočil, da ne želi več imeti orožja. Za več orožij iste vrste se lahko vloži samo ena prošnja. Torej prošnja za podaljšanje veljavnosti orožnega lista, za posest ali nošenje pištol in revolverjev se mora vložiti posebej od prošnje za podaljšanje veljavnosti orožnega lista za posest in nošenje lovskega orožja.

(Iz pisarne Tajništva za notranje zadeve OLO Trbovlje)

Z občnega zbora Krajevnega sindikalnega sveta na Senovem

Vključiti vse člane

SINDIKALNI SVET NA SENOVEM IMA ZA SEBOJ USPEŠNO POT — VZGOJA ČLANOV SINDIKALNIH PODRUŽNIC BO PRIHODNJE LETO NA PRVEM MESTU — DRAGOCENA NAPOTILA TOVARIŠA VILIJA ŠKRINJARJA IN JOŽETA PIKLA

Pred dnevi so imeli na Senovem letno skupščino Krajevnega sindikalnega sveta. Obračun dela, ki ga te dni dajejo občinski sindikalni sveti, kažejo predvsem to, da se le-ti v celoti zavedajo svojih važni' in pomembnih nalog To je bilo opaziti tudi na senovškem občnem zboru. Odborniki, pa tudi delegati iz vseh senovških sindikalnih podružnic se v celoti zavedajo svojih nalog. Pomembno je tudi to, da so v zadnjih mesecih vse bolj obravnavali gospodarske probleme svojega kraja. Danes jih dobro poznajo, zato bodo lahko temeljito pomagali svojim podjetjem in posameznim delavskim svetom.

Iz poročil o preteklem delovanju sindikalnega sveta je videti, da je le-ta reševal mnoga vprašanja, se ubadal z različnimi problemi, zlasti pa skušal pomagati odbornikom sindikalnih podružnic. Med drugim je uspel, da so danes malone vsi delavci vključeni v sindikalno organizacijo Še ob pričetku letošnjega leta je bilo precej delavcev izven članstva, danes pa so vsi ti že vključeni v organizacijo. Svoje člane je vključeval v različne organizacije in društva.

Vendar pa v razpravi ni bilo čutiti dovolj zavzetosti za vzgojo članov. Namreč: prav je, da je sindikalni svet svetoval svojim članom delo v društvih in organizacijah. Vendar ni prav, da jih je enostavno prepustil tem društvom, kajti tudi v teh društvih izobraževanje ni kaj vidno napredovalo. Menim da je III. kongres sindikatov dovolj jasno poudaril, da so letošnji občni zbori v jeseni predvsem zato, da bi se sindikalna vodstva lahko temeljito poglabljala v vzgojna vprašanja. Torej bo novo sindikalno vodstvo moralo že kar takoj sestaviti program vzgojnega dela, da bodo lahko na ta način čimveč delavcev usposobili za aktivno delovanje v organih družbenega upravljanja, seve na vseh področjih, ne le v podjetjih. Prav verjetno je, da na Senovem ne bo težko organizirati raznih seminarjev, tečajev in krožkov, saj so že doslej v tem pogledu dosegli nekaj lepih uspehov Sam vse bo treba sedaj povečati, poglobiti, skratka, stremeti za tem, da bi za izobraževanje zainteresirali vse delavce.

Tovariša Vili Škrinjar in Jože Pikl sta delegatom obrazložila vrsto pomembnih gospodarskih in drugih problemov Njihovo izvajanje je bilo pravzaprav dragoceno napotilo odbornikom novega sveta in odbornikom sindikalnih podružnic za bodoče delovanje Če bodo tovariši na Senovem vsa ta napotila obeh gostov in pa sklepe, ki so jih sprejeli na tem občnem zboru, izpolnili, prihodnje leto ne bo težko polagati obračuna Nov občinski sindikalni svet pa bo moral med drugim skrbeti za to, da bodo prav vsi delavci postali člani te važne delavske organizacije.

Mesec januar - mesec „Zasavskega tednika"

Teden tiska in radia, ki je bil v letošnjem novembru, je za nami. Naš »Zasavski tednik« v Tednu tiska ni napravil posebne propagande za razširitev našega socialističnega tiska, pač pa smo se odločili, da meseca januarja prihodnjega leta pripravimo do 15. februarja 1956 »Mesec Zasavskega tednika« z namenom, da razširimo število bralcev našega lokalnega lista po vsem zasavskem okraju.

Zakaj smo se odločili ravno za mesec januar? Storili smo to iz čisto enostavnega razloga: naročniki so po navadi najraje naročijo na list v mesecu januarju, torej v začetku leta. Prav tako hočemo tudi v letu 1956 prirediti veliko nagradno žrebanje za vse naročnike »Zasavskega tednika«, ki bodo do 15. februarja 1956 plačali naročnino za naš list do konca prihodnjega leta. Seveda bodo pri tem žrebanju, za katero pripravljamo spet lepe dobitke, prišli v poštev vsi tisti dosedanji naročniki našega tednika, ki bodo imeli tudi za nazaj poravnano naročnino za list, nadalje vsi novi naročniki »Zasavskega tednika«, ki bodo, kakor že rečeno, plačali list do konca leta 1956.

In še nekaj nas je napotilo k tej odločitvi, in sicer to, da bomo meseca januarja prihodnjega leta pričeli izdajati k našemu listu tudi prilogo »Uradni vestnik okraja Trbovlje«, s čigar vsebino bo moral biti seznanjen vsak volivec oz. državljan v našem okraju, kateremu bo zlasti zaradi tega nujno potreben naš pokrajinski list »Zasavski tednik«.

Kljub temu, da bo imel naš tednik prihodnje leto omenjeno posebno uradno prilogo, se cena oz. naročnina lista ne bo spremenila. Njegova letna naročnina bo tudi v letu 1956 400 din, za inozemske naročnike pa 800 din (ali 3 dolarje). Posamezna številka »Zasavskega tednika« bo stala v kolportaži, kakor doslej, 10 din.

Uredništvo in uprava »Zasavskega tednika«

Plače v letu 1956

Leto gre h kraju. V zvezi z nekoliko spremenjenim načinom gospodarjenja vsepovsod, zlasti pa sedaj ob občnih zborih, sindikalne podružnice mnogo razpravljajo, kakšen bo sistem nagrajevanja v prihodnjem letu. Marsikje nepravilno tolmačijo tozadevna vprašanja, zato nekoliko pojasnil:

Med drugim je o sistemu plač razpravljala tudi Zvezna komisija za plače in Centralni svet sindikatov Jugoslavije. Ni dvoma, da je letošnji sistem nagrajevanja v marsičem boljši kot prejšnji. Po mnenju strokovnjakov pa so tudi v sedanjem sistemu sicer ne posebno velike pomanjkljivosti, ki se morajo koregirati v prihodnjem letu. Torej: pomanjkljivosti niso tako občutne, da bi morali spremeniti celoten sistem.

Pri Centralnem svetu Zveze sindikatov Jugoslavije in pri Trgovinski zbornici so bili nedavno izdelani predlogi, ki so jih naši gospodarski strokovnjaki pozitivno ocenili. Vendar bo treba zadevne predloge obeh institucij še podrobneje proučiti, preden bi jih lahko uveljavili v praksi.

Ker se tarifni pravilniki ne bodo spremenili, meni zvezna komisija za plače, da ne bi smeli biti dovoljeni nobeni popravki ali spremembe, ki bi povečali tarifne postavke. Če bi bilo to nujno potrebno, se tarife lahko spremene le s soglasjem zveznih državnih organov.

Razpon med plačami nekvalificiranih in polkvalificiranih in plačami kvalificiranih in visokokvalificiranih delavcev se ne bi smel povečati z zvišanjem tarifnih postavk, temveč z zagotovitvijo večje udeležbe v delu dobička za plače. Zatorej bi bilo treba v sodelovanju z zbornicami in sindikati izdelati skupna merila za vsklajevanje norm v okviru določene gospodarske veje in za ocenjevanje njihove realnosti.

Zvezna komisija za plače predlaga, da se s posebnim predpisom obvežejo gospodarske organizacije, da uvedejo premijske sisteme, v nasprotnem primeru pa gospodarske organizacije ne bi smele izkoristiti dele dobička za plače za zvišanje plač.

Pri Centralnem svetu Zveze sindikatov Jugoslavije izdelani zadevni predlogi, ki so bili poslani tudi Zveznemu izvršnemu svetu, ne temeljijo na številu delavcev in kvalifikacijah, marveč na proizvodnem učinku. Omenjeni predlog pa je pravzaprav le podrobneje obdelan lanski predlog sindikatov o oblikovanju sklada za plače na temelju enote proizvoda.

Ker pa nov sistem ne more biti uveden v letu 1956, so sindikati obravnavali tudi predlog Zvezne komisije za plače, vendar z nekaterimi postavkami ne soglašajo. Sindikat meni, da se razpon plač ne bi smel povečati na račun dobička, ker bi to pravzaprav pomenilo znižanje plač nižje kvalificiranim delavcem. Ne soglašajo tudi, da bi se premije izplačevale iz dobička, kar je predvideno v letošnjih predpisih.

Iz predlogov sindikatov je razvidno, da bi morali biti premijski pravilniki o premijah sestavljeni tako, da bi nagrade izplačevali iz prihrankov ali z zmanjšanjem stroškov, ki jih delavci ustvarijo na svojih delovnih mestih.

„Mehanika" v Trbovljah uspešno osvaja tržišča

Za osnovno šolo na Vodah že nekaj let skoraj neopazno deluje mlada industrija »Mehanike«, ki proizvaja izdelke fine mehanike. V sestavu trboveljskih industrijskih podjetij s staro tradicijo se je s svojim vztrajnim delom že dodobra uveljavila ne le lokalno, temveč tudi na jugoslovanskem tržišču. Za sedaj še nekako stisnjeni s svojimi delavnicami v skladiščni zgradbi »Žitofonda« kot nekaka pastorka, bo vendar v doglednem času prerastla svoj dosedanji tesen delovni okvir.

Direktor tega mladega podjetja nam je rade volje odgovoril na nekatera radovedna novinarska vprašanja. Predvsem nas je zanimalo, iz kakšnih razlogov se je finomehaniški obrat ločil od trboveljske Strojne tovarne in kakšno je bilo njegovo takratno delovno področje.

Z osamosvojitvijo podjetij, ki so bila svoječasno sestavni del oziroma podrejena bivši Trboveljski premogokopni družbi, so tudi v današnji Strojni tovarni v Trbovljah (STT) izvršili novo organizacijo produkcije in se je v njen delovni proces vključil v začetku leta 1947 tudi samostojen obrat finomehanike z namenom, da izdeluje potrebne merilne naprave, ki so služile prvenstveno jamskim izvoznim strojem, izdelanim v tej tovarni. Ker pa produkcija teh strojev ni bila tako velika, da bi v finomehaniškem obratu tovarne začeli z neko serijsko izdelavo merilnih naprav (globinskih kazal), je ta obrat pričel vzporedno izdelovati razne laboratorijske, kakor na primer hidrostatične tehtnice za merjenje specifične teže premoga kot merila za njegovo kvaliteto. Ker se je pozneje pokazalo, da finomehaniški obrat tudi s tako dodatno proizvodnjo ni dovolj zaposlen, je začel izdelovati tako imenovane analitske tehtnice nosilnosti 200 g in občutljivosti 0,1 mg s pripadajočimi stavki analitskih uteži.

Na vprašanje, iz kakšnih razlogov in na osnovi kakšnih gospodarskih smernic se je ustanovilo novo podjetje, je direktor »Mehanike« poudaril, da je Strojna tovarna v Trbovljah posvečala največjo skrb, naj si bo v proizvodnem ali komercialnem pogledu, svoji bazični proizvodnji, zaradi česar se obrat finomehanike ni mogel rentabilno razviti. Finomehanični izdelki, ki so se takrat ustvarjali na dokaj primitivni obrtniški način, so bili namreč zelo dragi, pa tudi naša tržišča takrat še niso bila pripravljena na odjem tovrstnih izdelkov. Iz teh razlogov je STT sporazumno z občinskimi, okrajnimi in političnimi činitelji dala pobudo za izločitev finomehaniškega obrata in se je v začetku leta 1953 ustanovilo samostojno podjetje »Mehanika«, ki se je prvotno kot obrtniško podjetje preimenovalo v industrijsko podjetje.

Po izjavi direktorja »Mehanike« je bil začetek pač zelo težak in je bilo treba orati pravo produkcijsko ledino. Strojna tovarna v Trbovljah je sicer dala mlademu podjetju na razpolago 13 delovnih moči in nekaj strojev, vendar je »Mehanika« stala pred nelahko nalogo: pričeti s proizvodnjo brez vsakih naročil! Ugotoviti je bilo treba predhodno tržne razmere — vse to pa brez osnovnih sredstev, še manj pa proizvodnega materiala in — brez obratnih prostorov! V začetku se je mlado podjetje odločilo za proizvodnjo laboratorijske oprave in galanterijskih izdelkov za široko potrošnjo. Kot prvi so šli v denar pohištveni ročaji, odpirači patentnih kozarcev itd Proizvodnjo galanterijskih izdelkov so potem opustili in pričeli izdelovati vezalni material za električne žice, tako imenovani »Hofmannov material«

V nadaljnjem razvoju te mlade industrije se je pokazalo, da delovnemu kolektivu in njegovemu vodstvu ne manjka dobre volje in da je perspektivni plan za prihodnje leto obetajoč. Trenutno se v podjetju uvajajo kot tretja produkcijska skupina risalni aparati, namizni in stoječi, za tehniške konstrukcijske biroje, v pripravi so tudi geometrijski liki za ljudske in srednje šole ter liki za kristalografijo. V bodoče nameravajo izdelovati razne tehnične predmete preciznejših izvedb; seveda je vse to še produkcijska tajnost, ki bo za tržišča vsekakor presenetljiva

[illegible] rok

Kar se tiče možnosti tržnega razpečavanja izdelkov tega podjetja je le-to zagotovljeno pri dosedanjih servisnih, laboratorijskih, medicinskih, kemijskih in veterinarskih trgovinah v vseh večjih mestih naše države. Prav tako odjem vezalnega materiala za električne žice. Dosežene realizacije na tržiščih se razvijajo ob povečani storilnosti zelo ugodno in so se v tretjem, t. j. letošnjem letu, povečale kar za petkrat. Kolikor bi obstajale možnosti za razpečavanje proizvodov na tujih tržiščih, pa podjetje tega še ni preizkušalo, niti ni moglo doslej najti dovolj podjetnega trgovsk. izvozn. pod'., ki bi se dovolj zanimalo za tovrstni izvoz. Kvaliteta, zlasti vseh vrst tehtnic, vsekakor dosega avstrijske in deloma tudi švicarske proizvode, s čimer se je podjetje afirmiralo na domačem trgu in izločilo uvoz.

Gospodarski pomen podjetja leži v lokalnem pogledu zlasti v tem, da zaposluje kvalificiran moški kader šibkejše fizične konstitucije, poleg tega pa tudi priučene ženske delovne moči in s tem dosega namen zaposlitve delovnega kadra v Trbovljah V splošnem gospodarskem merilu bi pa lahko rekli, da je podjetje zelo pomembno saj so se vsi tovrstni proizvodi še pred nekaj leti uvažali in smo s proizvodnjo »Mehanike« ta uvoz v dobršni meri nadomestili z domačimi izdelki enake kvalitete ob znatno nižjih cenah. Analitska tehtnica, izdelana doma, stane n. pr. danes okrog 80.000 din, uvožena pa desetkrat toliko. Proizvodnja do sedaj uveljavljenih izdelkov je izključno serijska, je stoodstotno akordirana in — kakor smo se prepričali — že opremljena s sodobno embalažo po inozemskih vzorcih

Doslej je imelo podjetje največje težave s preskrbo surovin oziroma polfabrikatov, t. j. aluminija, medenine in bakra. Vprašanje aluminija je bilo rešeno s pričetkom delovanja tovarne v Kidričevem, od koder je »Mehanika« odpel ala prve aluminijaste klade. Ker pa podjetji »Impol« in »Novokabel« zaradi pomanjkanja bakra ne moreta zadovoljiti tržišča z bakrenimi in medeninastimi polizdelki, je to vprašanje glavna skrb podjetja Za kvalitetno izdelavo preciznih tehtnic pa ostane še vedno odprto vprašanje: preskrba ahatnih ležajev in prizem, kljub temu, da je v naši državi dovolj tovrstne kamenine, zlasti na jugu.

V »Mehaniki« je danes z učenci vred zaposlenih 131 delavcev in uslužbencev ter se je delovni kolektiv tega mladega podjetja v treh letih povečal kar za desetkrat, pri čemer je značilno, da so skoraj vsi člani kolektiva mladi ljudje z velikim delovnim elanom in dobro strokovno usposobljenostjo, kar je najboljši porok za bodoči uspešni razvoj tega podjetja.

Občinska konferenca ZK v Trbovljah

(Nadaljevanje s 1. strani)

ZKS Trbovlje, je v diskusiji podčrtal predvsem pomen politično-ideološke vzgoje članov. tov. Tone Zupančič pa je govoril o kmetijstvu in našem odnosu do tega vprašanja.

PROBLEMI NA TERENU SO TEŠKI, TODA ČE HOČEMO TEŽAVE PREMAGATI, SE JE TREBA ZA IZVEDBO AKCIJE PRIMERNO OBOROŽITI

Po izvršenih volitvah je spregovorila tov. Lidija Šentjurčeva, ki je takoj v začetku poudarila, da je konferenca premalo poudarila problematiko dela komunistov med množicami. Dejala je: dokler komunisti v Trbovljah ne bodo videli, da je in ostane nosilec socialistične ideje tisti, ki je neposredno v produkciji, toliko časa partijska organizacija v Trbovljah ne bo v celoti izvršila svoje naloge. Naše delo moramo preusmeriti tudi v tem pravcu, da gremo v naše kolonije in naselja in se tam pogovorimo z našimi delovnimi ljudmi — kajti problemov na terenu je veliko in težavni so, mi pa jih bomo lahko premagali le tedaj, če se bomo za to primerno oborožili. Vse premalo se komunisti čutijo odgovorne za celoten razvoj, ki ne more in ne sme iti mimo njih.

Ko je govorila o potrebi večje skrbi za ideološki dvig članov, je zlasti podčrtala premajhno pomoč, ki jo nudi Partija naši mladini. Naša mladina — je dejala — ni slaba, treba pa ji je pomagati. Naša nadaljnja dolžnost je, da tistega, ki pozitivno kritizira, zaščitimo, ne pa, da trpi posledice zato, ker je objektivno in pravilno povedal svoje mnenje. Treba je iti med ljudi — tam je mesto komunista — in delati med množico. To je osnovna naloga vseh komunistov.

Po besedah tov. Lidije Šentjurčeve je konferenca sprejela ustrezne sklepe, nato pa je delovni predsednik tov. Boris Slapnik zaključil konferenco komunistov Trbovelj, ki je dala bogate napotke za nadaljnje delo.

S konference ZK v Zagorju

(Nadaljevanje s 1. strani)

družbenega samoupravljanja, proizvodnosti in storilnosti dela v podjetjih in delu z mladino. Ugotavljanje številnih dejstev je pravzaprav pripomoglo, da so bili nekateri pereči problemi postavljeni na pravo mesto.

Nadvse bogata napotila pa je dala zagorskemu aktivu tovarišica Lidija Šentjurc. Uvodoma je naglasila, da so imeli komunisti revirja lepe uspehe in da pravilno pojmujejo svoje naloge. V nadaljevanju je poudarila, da je prav, da komunisti delajo v vseh društvih, vštevši tudi v množičnih organizacijah, da pa je poglavitno področje deorganih delavskega in družbenega samoupravljanja. Tovarišica Lidija je menila, da mora veljati poglavitna skrb rasti tem organom, ki predstavljajo našo največjo pridobitev. Od dobrega delovanja organov delavskega in družbenega samoupravljanja je odvisna rast naših podjetij, pa tudi plodna dejavnost vseh institucij družbenega življenja. Tovarišica Lidija Šentjurc je poudarila, da morajo ti organi bolj in konstruktivneje delati z delovnimi ljudmi, jim polagati obračune svojega dela. Prav bi bilo, da bi ti organi večkrat organizirali razne sestanke in posvetovanja, kjer bi se delovni ljudje lahko seznanjali z napredkom, problemi in drugimi važnimi vprašanji svojega kraja.

Nato je tovarišica Šentjurčeva govorila še o našem gospodarstvu v prihodnje, zunanji politiki in skrbi za naš delavski rod. Vzgoja mladine ni le stvar šole ali staršev, marveč nas vseh. Sami smo dolžni skrbeti, da nas bodo mladi dostojno nasledili in spoznali naše velike napore za zgraditev lepšega jutrišnjega življenja.

Na kraju je bil izvoljen nov 17-članski komite; sprejeti pa so bili tudi važni sklepi za povečanje splošne dejavnosti članov ZK.

Milan V.

Zagorje ima avtobusno zvezo s Trbovljami

Te dni je začel redno obratovati avtobus na progi Zagorje—Trbovlje. Torej: Zagorjani so končno dobili, upamo, stalno zvezo s sedežem svojega okraja. Da je bila avtobusna zveza nujno potrebna, ni treba ponovno poudarjati. Sicer pa je zgovoren dokaz to, da je avtobus vsako jutro malone nabito poln.

Treba je izreči priznanje upravi podjetja, ki je pravilno razumela potrebe zagorskega prebivalstva po tej zvezi. Upamo le, da bo avtobus redno obratoval tudi preko zimskih mesecev.

Uspelo planinsko predavanje v Trbovljah

Prejšnji teden so imeli trboveljski planinci in ljubitelji prirode v dvorani Delavskega doma planinsko predavanje s slikami. Predaval je znani planinec Ciril Debeljak iz Celja »O vzponu v francoskih Alpah«. Predavanja so se udeležili Trboveljčani v lepem številu.

Zboljšanje avtobusnega prometa na Senovem

Nedavno je začel voziti iz Brestanice na Senovo in obratno nov avtobus. Avtobus vozi k vsem vlakom. Odslej bo avtobusna zveza z Brestanico in Senovim mnogo boljša.

2800 otrok v Hrastniku že nestrpno pričakuje...

Precejšnje je število otrok v področju sedanje občine Hrastnik, ki željno pričakuje dedka Mraza in praznične dni ob Novoletni jelki. Kar na 2.800 je narastlo to število malih radovednežev, ki že sprašujejo kako bo tiste dni. Obljubljeno nam je, da bodo letos obdarovani otroci od starosti dveh let dalje, pa šolska mladina in tudi vajenci, ki jim bodo pripravili posebno čajanko. Kakor v Hrastniku, tako bodo obdarovani tudi otroci na Dolu in tudi po vseh obrobnih vaseh, kakor na Kalu, v Turju na Marnem, v Bobnu, Prapretnu itd. Tudi na pionirske odrede dedek Mraz ne bo pozabil, saj bodo obdarovani z lepimi knjižnimi zbirkami. Pionirjem odreda »Partizan Luka« bodo opremili za dni okoli Novoletne jelke 30 parov smuči, da bo več veselja, ko bo sneg.

Pa ne samo za želodčke, tudi za oči bo poskrbel dobri možek Mraz. Okolica gradu pr. hrastniški steklarni in igrišče na rudniku bosta spremenjena v pravljični gozd, kjer bodo trgovska podjetja prodajala razne dobrote v malih pravljičnih hišicah. Dedek Mraz pa bo s svojim spremstvom obiskal v novoletnih dneh otroke v Hrastniku, na Dolu in v Bobnu. Obiskal bo tudi šoli v Turju in na Kalu. Obisk so obljubili tudi lutkarji »Svobode I« iz Hrastnika, ki bodo obiskali tudi ti dve šoli.

Mladina bo imela priložnost v bra, v kinu »Svobode II« film »Čarobni fižolček« 28. decembra tistih lepih dneh videti sledeče prireditve: v kinu Svobode I film »Pepelka« 24. in 25. decemves dan. Pionirska družina »Svobode I« bo v Domu TVD »Partizana igrala spevoigro »Dedek Mraz«, enaka družina »Svobode II« pa bo v kino dvorani Sp. Hrastnika dala spevoigro »Janko in Metka«. Tudi na Dolu bodo pripravili pionirji in člani TVD »Partizana« najmlajšim lepo prireditev, ko jih bo obiskal želeni gost. Naj izdamo še to skrivnost, da bo dedka Mraza spremljala na poti mladinska godba, seveda vse na »saneh«.

Vsi ki bodo omogočili tako pisano praznovanje Novoletne jelke, naj si ogledajo tiste dni srečne obraze naših najmlajših — in ves trud jim bo poplačan. Tudi v družinah naj bo praznovanje tega otroškega praznika izraz medsebojnih iskrenih odnosov in odraz skrbi za našo mladino. Ne samo materialno, tudi s srcem naj naše družine spregovore tiste dni in tako bo Novoletna jelka praznik naših družin, kar je tudi njen glavni namen.

J. K.

Dedek Mraz bo prišel

Naš Tinček me je že nekajkrat pobaral, kdaj pride že dolgo pričakovani dedek Mraz.

Vse te decembrske dni mu že dopovedujem, da še ni čas. On pa je sila neučakan. Rad bi ga čimprej videl.

Zadnjič pa je stopil na stol, grozeče pogledal in mi ukazovalno dejal:

»Očka, ti nič ne veš! Tovarišica v otroškem vrtcu nam je povedala, da se dedek Mraz že pripravlja. Palčki že pripravljajo vse potrebno za dolgo pot. Torej pojdi v Zlatorogovo kraljestvo in mu reci, da ga komaj pričakujemo. Če nočeš, grem kar sam. Gotovo ga bom našel!« Nato je naš Tinček poiskal rokavice, plašček, vzel iz hranilnika sto dinarjev (podarila mu jih je teta) in hotel kar na noč od doma. Z mamico sva ga komaj obdržala. Kajpak pa sem mu moral obljubiti, da bom že zarana odpotoval v Zlatorogovo kraljestvo. Obljuba je Tinčka pomirila, da je namesto na pot odšel v toplo posteljico.

Kar sem obljubil, sem moral izpolniti. Napotil sem se iskat dedka Mraza.

Dolgo sem hodil. Prepotoval sem visoke hribe, pešačil po ozkih kozjih stezicah, plezal po silnih strminah in končno prišel na prag njegovega kraljestva.

Silno sem se prestrašil. V prostrani kotanji je tako bobnelo in hreščalo, da sem malone oglušil. Nešteti palčki, razne živali, vse je hitelo vseprek. Nekateri so kovali, drugi pripravljali vozove. Pred veliko votlino pa je sedel v krogu petih palčkov sam dedek Mraz in dajal razna povelja.

Nisem se ne drznil motiti. Toda opazil me je neki palček in nekaj pošepetal možu z dolgo sivosrebrno brado.

Dedek me je ljubeznivo povabil predse. Prijazno se je nasmehnil in dejal: »Saj vem, zakaj prihajaš! Že pred dnevi sem nameraval pisati v „Zasavski tednik", da bom prav gotovo prišel tudi v zasavske kraje. Vendar sem bil toliko zaposlen, da še do danes nisem utegnil. Vem, da me malčki nestrpno pričakujejo. Zatorej poslušaj: povej vsem otrokom v zasavskih krajih, da se pripravljam za pot. Sicer sem star, pot me bo utrudila, toda dokler bom mogel, bom prišel k otrokom. Moji palčki in živalice pripravljajo nekaj nad sto vozov; nekaj za darila, nekaj pa za spremstvo. Palček-planer je sestavil takle načrt: najprej pridem v Trbovlje, nato v Zagorje, Hrastnik, Krško, Sevnico, Brežice, Senovo, Radeče in bližnje zasavske vasi in naselja. Če se ne motim, bom potoval skozi te kraje od 27. do 31. decembra. S seboj bom imel razne skupine, ki bodo malčkom pripravile nekaj uric prijetnega razvedrila. Vendar povej tudi to, da bom obiskal samo pridne otroke. Predvsem tiste, ki so ubogljivi, ki se v šoli dobro uče in ki staršem ne nagajajo. Poredne bom grajal in če bo potrebno, bom naročil medvedu, naj jih malce ošapa.«

Še marsikaj mi je pripovedoval dedek Mraz. Zadržal sem se malone cel dan. Ob slovesu mi je naročil mnogo pozdravov za zasavske otroke.

Spet sem pešačil; na neki vzpetini bi skoraj zgrmel v prepad, iz katerega je prihajalo čudno grmenje. Po celodnevni hoji sem končno prišel domov.

Tinček je kar planil vame. Ljubeče se me je oklenil. Moral sem se usesti in mu pripovedovati.

Ni moč povedati, kako zavzeto je poslušal. Očke so mu žarele, lička rdela, in kar naprej mi je vpadal v besedo. Hotel je pač zvedeti vsako najmanjšo podrobnost. Polne dve uri sem mu moral govoriti. Še v postelji mi ni dal miru. Drugače spi pri mamici, tokrat pa se je spravil k meni. Še pozno v noč sem mu govoril, dokler ni od samega neugnanega veselja zaspal.

Ker nisem mogel vse to pripovedovati vsem otrokom v naših krajih, sem pisal uredniku »Zasavskega tednika«, ki je ljubeznivo privolil, da objavi moje potovanje k dedku Mrazu.

Vsem otrokom sporočam prav lepe pozdrave dedka Mraza. Bodite pridni in ubogljivi, kajti čas do prihoda dedka Mraza je prav, prav blizu.

Tinčkov oče.

Lenkica je mislila, da je malce drugačen...

Še vedno ni dovolj snega...

Novoletna jelka v Zasavju

V Vidmu-Krškem

V Vidmu-Krškem delujeta DPM Videm-Krško desni breg in DPM levi breg. Obe društvi si prizadevata, da bi našim najmlajšim pripravili čim lepše novoletno praznovanje. Društvu prijateljev mladine na levem bregu, to je na Vidmu, je priskočil na pomoč odbor SZDL, ki pomaga pri izvedbi Novoletne jelke.

Praznovanje oz. obdaritev otrok pa ne bo, kot vsa ostala leta, v prosvetni dvorani, marveč bo dedek Mraz obiskal tudi okoliške vasi; šel bo v Dolenjo vas, kjer bo obdaril tamkajšnje pionirje in cicibane. Nato bo obiskal še mladino na Sremišču. Na državnem posestvu bo delil darove.

Dne 29. decembra se bo v prvem mraku pripeljal dedek Mraz s svojim spremstvom, s kovači, snežinkami itd. na vozovih preko Vidma v prosvetno dvorano. Tam se bodo zbrali videmski najmlajši, ki jim bo Mladi oder »Svobode« priredil igrico. Mali cicibani bodo imeli v otroškem vrtcu posebno praznovanje.

DPM na desnem bregu bo 27. decembra pripravilo za dijake nižje gimnazije igrico »Teta Pehta«. Po igri bo pogostitev in rajanje mladine. Istega dne bo v Domu JLA strelski, pravljični in partizanski kotiček, kar bosta pripravila ZB in Strelska družina. Naslednjega dne, 28. t. m., bo Mladi oder priredil igrico za osnovno šolo v dopoldanskih urah, popoldne pa bodo za krške cicibane uprizorili lutkovno igrico »Rdeča kapica«. Po predstavi bo obdaritev in pogostitev malih cicibanov.

V Trbovlje bo prišel dedek Mraz z velikim spremstvom

Samo teden dni nas še loči od prihoda dedka Mraza, zato je razumljivo po vseh krajih zasavskega okraja vse polno priprav za njegov sprejem. V Trbovljah pripravljajo velik sprejem dedku Mrazu, ki bo prišel v naš revir — kakor je že napovedal — izpod Mrzlice. Naše »Svobode« pripravljajo za dni slavnostnega obiska dedka Mraza razne mladinske igre, s katerimi bodo razveseljevale pionirje in cicibane po vsej trboveljski dolini. — Posamezna trgovska podjetja v Trbovljah so nadalje sklenila, da bodo za prazniške dni naših najmlajših znižala cene otroškim igračam in podobno. Tako se je tudi trboveljska Knjigarna odločila znižati cene mladinskim in leposlovnim knjigam ter otroškim igračam za 20 odstotkov in še več. Želeti bi bilo, da to store tudi ostala trgovska podjetja.

V dneh 28., 29. in 30. decembra bodo v dvoranah trboveljskih »Svobod« gledališke predstave za naše najmlajše: »Svoboda-Center« bo postavila na oder igro »Dedek Snežak« — trboveljska gimnazija bo dala v Domu »Svobode II« igrico »Pepelka«, na Dobrni pa pripravljajo za mladino poseben spored. Seveda bodo vsi prireditelji gostovali s svojimi mladinskimi sporedi izmenoma na drugih odrih naših »Svobod«, tako v dvorani »Svobode-Zasavje«, v dvorani »Svobode-Center«, v Trbovljah II in na Dobrni.

Novoletna jelka pa ne bo samo praznik naših pionirjev in cicibanov, marveč bo praznik nas vseh. Silvestrov večer je družinski praznik nas vseh in naj postane naš stalni praznik, ki ga bomo praznovali v krogu svoje družine.

in v Radečah

Odbor društva si je letošnje praznovanje zamislil zelo slavnostno: na trgu namerava prirediti novoletni sejem, kjer bodo trgovinska podjetja po znižanih cenah nudila našim najmlajšim razne dobrote — ob stojnicah pa bodo stale lepo okrašene jelke. Ena izmed njih bo posebno velika in lepo okrašena. Pod njo se bo ustavil dedek Mraz s svojim spremstvom in pozdravil otroke ter jim zaželel veliko sreče v novem letu. V Domu »Svobode« pa bo Mladinsko gledališče v teh dneh uprizarjalo igrico s petjem »Pehta«, ki se nanjo mladi igralci pod vodstvom tov. Novakove že pridno pripravljajo. Tudi kino obljublja mladinsko predstavo. Tako bo v teh slavnostnih dneh v Radečah kar precej pisano in razgibano življenje in naš mladi rod se že vnaprej veseli na prihod svojega prijatelja dedka Mraza. Vem pa, da si naši najmlajši želeli tudi snega, saj bi njegova belina v katero bi se odela narava, še povečala prazničnost teh dni.

PIONIRJI IN CICIBANI IZ BREŽIC!

Dedek Mraz bo prišel v Brežice v Prosvetni dom za gimnazijske pionirje 27. decembra po končanem pouku — in za osnovnošolske otroke 28. decembra dopoldne. — Najmanjše iz Brežic, Trnja, Zakota, Črnca, Bukoška, Sel, Brezine, G. Lenarta in Krške vasi bo obiskal v Prosvetnem domu 28. decembra ob 14. uri.

Praznovanje novoletne jelke v Zagorju

Kot vsepovsod v zasavskih krajih, nameravajo tudi v Zagorju praznovati Novoletno jelko. Najlepše proslave oziroma praznovanje bodo v osnovnih šolah v Toplicah in Zagorju. Ker bodo imeli šolski otroci v tem času novoletne počitnice, nameravajo prirediti razne igrice že 28. decembra.

Podobne prireditve bodo imeli tudi v okoliških zagorskih vaseh. V nekaterih vaseh bo praznovanje še posebno slovesno, kajti tudi na našo vas mora prodreti to lepo družinsko slavje.

Prav bi bilo, da bi zagorska kulturna društva po možnosti le pripravila nekoliko otroških igric ali pa lutkovnih predstav za svoje otroke. Te bodo otroci, kljub temu, da bodo imeli praznovanja v šolah, prav gotovo pogrešali.

PIONIRSKI KOTIČEK

Josip Brinar: Nadaljevanje

27. Nove pritožbe zoper Zvitorepko

Kralj Miroljub je bil neizrekljivo vesel ker se mu je posrečilo, da se je spet sprijaznil z Miškom in Lakotnikom. Da bi ju primerno razveselil in počastil, jima je priredil veliko veselico. K tej zabavi so prišle živali od vseh strani. Tudi maček Krnjav in jazbec Dremuh sta prihitela, kajti zdaj se jima ni bilo treba izogibati kraljevega dvora. Veliko veselje je vladalo med živalmi kakor še nikoli. Kralj je vse prišlece po knežje pogostil; jedli je bilo v izobilju in pijače so tekle kar v potokih. Trombe in bobni so doneli, piščalke in cimbale so zvenele. Nekatere živali so zapele zdaj zdaj kakšno poskočno in druge so zaplesale. A velerodni gospodje baroni in plemenitaši so se zabavali z viteškimi igrami.

Kralju je srce od samega veselja močno utripalo in jasnega obraza je gledal po pisani množici. A tudi kraljica je bila vesela, ko je videla, da je njen soprog vsaj za nekaj hipov docela pozabil na svojo bolezen.

Tretjega dne znamenite veselice, ravno ko je sedel kralj s svojo soprogo in drugimi velikaši pri mizi, je prihitel kunec na slavnostni prostor. Upehan, okrvavljen in prašen je prisopihal ter spregovoril s tresočim glasom:

»Gospod kralj in vsi drugi gospodje, kar vas je, usmilite se me! O takem hudobnem, zavratnem napadu pač še niste čuli, kakor se je pripetil meni! Davi, bilo je okoli šestih, sem šel mimo Zvitorepkinega gradu, ki se mu pravi Huda luknja. Nenadoma mi pride naproti lisica, oblečena kot spokornica. Nič hudega sluteč sem brezskrbno skakljal po svoji poti. Namenjen sem bil namreč k vam, o moj kralj, da se odzovem milostnemu vabilu na veselico. Ko me je Zvitorepka ugledala, mi je hipoma prestrigla pot. Jaz sem menil, da me hoče spodobno pozdraviti, toda ona se je zaprašila nad me ter me je s težko šapo tako udarila za uho, da se mi je vse posvetilo. Dolgi in ostri so njeni krempiji in zasadili so se mi tako globoko v tilnik, da me je hipoma kri oblila po licih. Toda na hvalo sem se vendarle iztrgal ter jo ulil po gozdu. Zvitorepka pa je renčala in rentačila za menoj, kajti jezilo jo je, da sem jo ponihal. Vendar pa sem v tej praski izgubil eno uho in štiri nevarne rane sem dobil, ki me neznansko skelijo. Le poglejte sami, gospod kralj! Le malo je manjkalo in obležal bi bil mrtev. Usmilite se, gospod, mene, siromaka! Ako takale predrzna razbojnica za plotom preži in mir kali, kdo si bo odslihdob še upal potovati?«

Komaj je bil kunec s svojo tožbo pri kraju, že je prifrfotal gavran Krokač ter jel razljučen besedovati:

»Častivredni kralj, milostljivi gospod! Žalostno novico vam prinašam. Groza me še davi v grlu, da komaj govorim. Kar srce mi od tuge kopni, taka nesreča me je zadela! Danes zarana sem se izpreletaval s svojo ljubo ženko Krokačo nad Mrtvaško grobljo in pazil, kje bi iztaknil kak košček zajtrka za sebe in svojce. Tako krožeč sem zapazil, da leži na lazu iztegnjena lisica. Bila je kakor mrtva. Oči so bile zaobrnjene na belo in iz gobca ji je molel jezik. Prestrašen sem zagnal hud vrišč. Toda trenila ni z očmi in nobenega uda ni zganila. Jojmene, čisto mrtva je ubožica!' sem vzdihnil, kajti njena smrt me je globoko užalostila, da sem glasno zajokal. Tudi gospa Krokača je ječala in oba sva se žalostila, da nikoli takega. Jaz sem otipal njeno glavo in trebuh, a Krokača je prisluškovala ob goltu, če bi morebiti še slišala sapo. Ali lisica se je zdela mrtva in trda kakor klada. Obadva bi bila prisegla, da ni iskrice življenja v njej! — Toda poslušajte, gospod kralj, kaj se je zgodilo zdaj: moja ženka je žalostno čepela ob glavi mrličevi in je jela kavsati lepi rdeči jezička. A potuhnjenka je bliskoma šavsnila po njej in je moji ubogi ženki odgriznila glavo!

(Nadaljevanje sledi)

Rešitev nagradne uganke iz 49. številke

Rešitev zemljepisne uganke, ki smo jo prinesli v 49. številki našega tednika, se glasi: KRKA.

Žreb je prisodil prvo nagrado za pravilno rešitev uganke pionirju Nandetu ZORKU učencu 3. razreda osnovne šole v Čečah, Ojstro št. 29, pošta Trbovlje 2 — drugo darilo pa dobi po odločitvi žreba pionirka Slavka SAMEC, učenka 3. razreda nižje gimnazije, pošta Radeče pri Zidanem mostu. Obema bomo poslali knjižno darilo po pošti.

Vsem ostalim rešiteljem uganke, ki jim žreb tokrat ni bil naklonjen, za njihovo pošto in pozdrave prisrčna hvala!

UREDNIŠTVO

Nagradni magični kvadrat za pionirje

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

Vodoravno in navpično: 1. ni staro; 2. kvari travo in poljske pridelke; 3. je bela kot sneg; 4. oče (srbohrv.).

Rešitev križanke nam prinesite ali pa pošljite po pošti do nedelje, 1. januarja 1956 opoldne. Dva izžrebanca bosta dobila za rešitev magičnega kvadrata za nagrado lepo mladinsko knjigo.

Pri odgovoru ne pozabite navesti poleg svojega imena in priimka tudi razred šole, ki jo obiskujete, nadalje pošto in kraj, kjer ste doma.

Uredništvo

Pismo organizacijam in šolam

Uprava našega lista se je s posebnim pismom obrnila na vsa vodstva naših osnovnih šol, strokovnih šol, gimnazij in sindikalnih podružnic v okraju, da nam pomagajo pri akciji za razširitev števila naročnikov in bralcev Zasavskega tednika.

To smo storili zaradi tega, ker je še veliko vasi v našem okraju in tudi članov SZDL, ki še niso naročeni na Zasavski tednik. Naš list izhaja v tedenski nakladi 9650 izvodov, kar pa je za naš okraj še vedno premalo. Želimo namreč, da bi naklado našega lista dvignili najmanj za 3000 izvodov, tako da bi bil vsak deseti prebivalec našega okraja naročnik domačega lista, ki prinaša vsak teden glavne novice iz vseh krajev našega Zasavja. Pri razširitvi naročnikov in bralcev našega lista bi želeli, da pomaga sleherni član SZDL, da bomo uresničili geslo: »Zasavski tednik v vsako našo hišo!«

Kako doseči namen, da bo naš tednik našel pot v vsako družino našega okraja? Uredništvo in uprava Zasavskega tednika prosita vse organizacije SZDL in ZK, vse ostale organizacije in društva, sindikalnih podružnic, vse prosvetne delavce, vse naše dopisnike in končno vse naše naročnike in bralce ter prijatelje našega lista, da bi v mesecu januarju prihodnjega leta sodelovali v »Mesecu Zasavskega tednika« s pridobivanjem novih naročnikov za naš tednik.

Tudi vas, dragi naročniki in bralci, prosimo za majhno uslugo: pridobite tudi vi vsaj enega novega naročnika našemu listu. Pošljite nam naslove vaših prijateljev in znancev iz naših krajev, ki žive v drugih predelih naše države ali pa v inozemstvu, da jim pošljemo številko našega domačega lista brezplačno na ogled. Naročite nadalje naš list vsem fantom, ki služijo vojaški rok v JLA! S tem jim boste napravili veliko veselje, sebi pa boste prihranili v dopisovanju z njimi mnogo časa in pisanja, saj bo vsak bral v domačem listu, kaj je novega v naših zasavskih krajih.

Uprava in uredništvo Zasavskega tednika

Z občnega zbora organizacije ZB v Zagorju

Briga za ljudi, prva dolžnost ZB

ORGANIZACIJA ZB V ZAGORJU JE LANI IN LETOS IZPOLNILA MALONE VSE SVOJE NALOGE — NAJVEČJO SKRB SO POSVETILI PARTIZANSKIM SIROTAM — PREMALO SKRBI ZA BIVŠE BORCE — V BODOČE BO PRVA NALOGA ORGANIZACIJE POSTAVITEV SPOMENIKA IN SPOMINSKIH PLOŠČ TER POMOČ BIVŠIM BORCEM

Minuli petek so se v zagorski kino dvorani zbrali člani organizacije Zveze borcev na svojo letno skupščino. Na občni zbor je prišlo le 175 članov, čeprav šteje organizacija trenutno približno 481 članov.

Občni zbor je v prvi vrsti obravnaval delo organizacije v minulem in letošnjem letu, nakazal številne naloge za bodoče leto in sprejel vrsto važnih zaključkov.

Predvsem je treba omeniti to: organizacija je malone vso svojo skrb posvetila otrokom padlih borcev, vdovam padlih borcev in drugim. S pomočjo okrajnega odbora organizacije ZB je poslala na letovanje skoro 40 otrok, na letovanje in zdravljenje pa je odšlo nekaj partizanskih vdov in bivših borcev. Razen tega je organizirala številne patrulje ali pa pošiljala svoje člane na razna spominska zborovanja slovenskih brigad. Dostojno je skrbela tudi za spominske plošče postavljene padlim borcem in grobove padlih borcev.

Ne gre pozabiti tudi tega, da se je organizacija povezala s šolskimi oblastmi in se živo zanimala za napredovanje partizanskih sirot v šoli. Le-tu je bilo opaziti, da ti otroci ne napredujejo tako, kakor bi organizacija in vsa naša skupnost želela. Odstotek slabo ocenjenih je po mnenju organizacije prevelik. Iz poročila pa je bilo jasno in nedvoumno razvidno, da bo treba tem otrokom nuditi še več pomoči. Ne le na papirju in v besedah, marveč dejansko. Kajpak pa bi morali tudi očetje oziroma matere teh otrok posvetiti vso skrb njihovi pravilni vzgoji. »Nikdar ne smemo pozabiti,« je dejal predsednik tov. Damjan, »da smo mi vsi skupaj dejansko odgovorni za napredek in zdravo rast teh sirot, saj so njihovi očetje pa tudi matere darovali življenje za svobodo naše domovine.«

Popolnoma prav je povedal tov. Damjan. Resnično: naša velika skrb za te sirote ne sme nikdar pojenjati. Ni dovolj, da dobijo ti otroci le podporo ali pa morda štipendijo za šolanje. Skupnost mora tem otrokom dajati tudi moralno pomoč in se večkrat pozanimati za njihov splošen napredek.

Na drugi strani pa so v diskusiji mnogi člani načeli aktualna vprašanja, ki jih ne gre prezreti. Morda je organizacija resnično nekoliko prezrla brigo za bivše borce. Če povem, da se proti nekaterim bivšim borcem ni postopalo tako kot bi bilo to treba, je krivda vseh organizacij. Nedvomno pa drži ugotovitev nekega diskutanta, da bi morali bivše borce bolj spoštovati. Zato je sklep skupščine, da bo v bodoče bolj skrbela za upravičene potrebe svojih članov, docela upravičena.

V Zagorju nameravajo postaviti tudi centralni spomenik pred Domom kulture in spomenik po umrlem narodnem heroju tov. Nestlu. Razen tega nameravajo postaviti še nekaj spominskih plošč. Zastavljeno delo ni majhno. Treba bo sodelovanja vseh organizacij. In prav tako bo treba precejšnjih sredstev, ki jih seveda organizacija sama nima. Zatorej ne gre pozabiti, da je postavitev spomenikov stvar celotnega Zagorja.

Osemdesetletna mamica Janja je zahtevala, da se ime »Sv. Gora« spremeni! Ja ta zasavski hrib nas veže toliko lepih in tudi nelepih spominov da je zadnji čas, da dobi drugo ime. Ime pa naj bo izrazito partizansko, kajti le na ta način bodo imeli zanamci svetal spomin na surove čase v revoluciji, v kateri je tudi ta kraj odigral važno vlogo.

Na kraju so izvolili nov odbor. Vsekakor bo imel nov odbor polne roke dela. Napotila skupščine so zelo bogata in obširna. Treba pa bo odboru resnično pomagati, kajti le tako bo lahko na prihodnji skupščini podal pozitivno bilanco svojega dela.

Milan V.

Delavska prehrana v Trbovljah

Delavska prehrana je problem, ki sta ga načela tako XIX. plenum Centralnega sveta ZSJ kakor tudi XVI. plenum Republiškega sveta ZSS v decembru lanskega leta in so bili na teh forumih sprejeti ustrezni sklepi za izboljšanje prehrane.

Pred kratkim je predsedstvo Centralnega sveta ZSJ ponovno pretresalo to vprašanje in obvezalo vse organizacije, da skrbe za delavsko prehrano. Predsedstvo je bilo tudi mnenja, da so podjetja dolžna vzdrževati prostore, kurjavo in razsvetljavo, t. j. da dajo na razpolago osnovna sredstva in ustrezni obratni kredit. Vsi ostali stroški pa naj bi šli na račun tistih, ki se v takih kuhinjah hranijo. To je predvsem potrebno zato, da bo imel vsakdo zanimanje za znižanje režijskih stroškov in za čuvanje inventarja. Med te izdatke je šteti tudi amortizacijo za drobni inventar.

Poglejmo, kako je z delavsko prehrano v Trbovljah. V kraju sta dve obratni kuhinji, dve gostinski podjetji in eno gostišče.

V obratni kuhinji SGP »Beton« iz Celja se hrani 55 do 65 delavcev tega podjetja in posluje kuhinja že več kot leto in pol. Obratna kuhinja Strojne tovarne v Trbovljah (STT) posluje le od 17. oktobra t. l. in je nastalo zaprto gostišče iz bivšega gostišča odprtega tipa z gostilno. Tu se hrani 92 delavcev in uslužbencev, od katerih jih je 82 iz STT, ostali so pa z rudnika, SGP »Beton« in GP »Pionir«. V gostinskem podjetju »Majolika« se v dveh menzah hrani 172 delavcev in uslužbencev, od tega 53 delavcev GP »Graditelj« iz Celja in Trbovelj. V gostinskem podjetju »Turist« se hrani 24 abonentov, v gostišču trboveljske elektrarne pa 200 abonentov, od tega 180 sezonskih delavcev.

Skupno število delavcev in uslužbencev, ki se hranijo v okraju v menzah, je torej 528.

Cene hrani so različne: v obratni menzi SGP »Beton« 95 dinarjev trije obroki dnevno brez kruha, pri čemer plačuje podjetje kuharico in kurjavo ter je kupilo ves inventar. V STT stane hrana v treh obrokih 135 dinarjev, pri čemer ostane nepokritih 45 dinarjev režijskih stroškov, kar nameravajo kriti s priložnostno prodajo pijač abonentom ob obrokih. V gostinstvu »Majolika« stane hrana 157 dinarjev, in sicer v tisti menzi, kjer grad. pod. plačuje strežnico, drugače pa stanejo trije obroki 173 dinarjev. V gostinskem podjetju stane hrana v enem obratu 175 dinarjev, v drugem 160 dinarjev. V gostišču elektrarne pa stanejo trije obroki hrane 160 dinarjev.

Kakor razvidno, so cene različne in predvsem odvisne od režijskih stroškov. Glede obratnih kuhinj oziroma menz podjetja v Trbovljah niso napravila posebnega koraka naprej. Bežna analiza pa seveda pokaže, da je v revirskem kraju vrsta delavcev in uslužbencev, ki si sami kuhajo po izvršeni službi. Nekateri celo živijo brez toplega obroka hrane ves dan! Drugi so brez potrebne hrane od ranega jutra do poznega popoldneva (!), pri čemer se ni čuditi, da učinek dela ni tako pozitiven in da se prav s tem ustvarjajo vzroki za slabo storilnost.

Resno je o tem vprašanju po sindikalnih plenumih doslej spregovoril le delavski svet STT. Sodim, naj bi o tem razmišljale vse sindikalne podružnice v Trbovljah in morda tudi izven nje. O tem je te dni spregovorila tudi skupščina Zveze ženskih društev LRS. Ob tem mislim, da je treba tudi vnaprej skrbeti za uvedbo toplih obrokov za malice in druge oblike prehrane. Končno pa moramo poleg navedenega še bolj skrbeti za izboljšanje vseljudske prehrane.

-ak.

Krška dekleta

se vesele poučnih tečajev

Že 22. p. m. se je v Krškem pričel tečaj RK za žensko mladino. Obiskuje ga 17 upravičenk in dve prostovoljki.

Predavanja so dvakrat tedensko. Da bi tečaj čimbolj uspel, skrbi za to petčlanska komisija, ki sproti pretresa vsa važnejša vprašanja v zvezi s tem tečajem. Predavatelji so skrbno izbrani iz zdravstvene stroke, učiteljskih vrst, občine in SZDL.

V sestavi tega tečaja bodo te kandidatke obiskovale še tritedenski tečaj za gospodinjstvo, ki se bo pričel meseca januarja. Po zaključku tega tečaja je v načrtu še en gospodinjski tečaj za starejša dekleta iz okolice. Ta tečaj pa bo v februarju.

Dekleta z veseljem obiskujejo tečaj. Z zanimanjem slede predavanjem, saj se zavedajo, da bodo vse to s pridom uporabljale v praktičnem življenju in s tem koristile sebi, svoji družini in skupnosti.

Komisija za tečaj RK Krško

Iz Hrastnika

Elektrifikacija Podkraja pri Hrastniku. — Vsa naselja v kumljanskih hribih imajo že nekaj časa električno razsvetljavo. Samo naselje Podkraj pri Hrastniku, ki leži ob Savi ob vznožju Kuma, pa je še ni imelo do nedavnega, kar je bilo res čudno. No, sedaj se je pa uresničila tudi Podkrajčanom, bivajočim v hrastniški občini, njihova srčna želja, da si lahko svetijo z električnimi svetilkami in so si smrdljive petrolejke shranili za tedaj, kadar jim bo odpovedala elektrika.

Vsi, sedaj zadovoljni Podkrajčani so hvaležni vsem, ki so pripomogli k uresničenju tega načrta, zlasti pa hrastniškemu občinskemu ljudskemu odboru.

Ne samo strokovnost — tudi idejnost je važna!

s posvetovanja prosvetnih delavcev-komunistov

Nedavno se je prosvetni svetni aktiv komunistov okraja Trbovlje zbral k prvemu posvetovanju po združitvi trboveljskega in krškega okraja. Razprava na tem posvetovanju je bila vsekakor zelo pomembna in živahna, saj so se komunisti-šolniki ob tej priložnosti pogovorili o raznih težavah na terenu, hkrati pa napravili dobre sklepe za uspešno in plodno delo na naši vasi kakor tudi za delo v mestih oziroma industrijskih krajih. Zaradi lažjega dela se bodo komunisti-učitelji shajali tudi po občinskih aktivih in reševali svoje naloge v občinskem merilu.

OTROK NAJ SE VZGAJA TUDI IZVEN ŠOLE

Šola otroka vzgaja in ga pripravlja za življenje. Žal pa je otrok čestokrat prepuščen velik del dneva cesti, zlasti če nima dobre domače vzgoje. Zato se poraja nujno vprašanje, kaj sploh lahko nudimo otroku po šoli in v prostih dneh.

Otrok bi se moral izživljati v pionirskih organizacijah. Nastaja pa vprašanje, v koliki meri lahko nudijo pionirske organizacije pionirju od vsega, kar bi želel. Kljub najboljši volji prosvetarjev in prijateljev mladine pa to največkrat ni mogoče, ker ni zato najnujnejših prostorov, da ne govorimo o delavnicah, ker so skoro povsod učilnice zasedene ves dan.

Vsak pionir bi moral čutiti delovanje svoje organizacije. Mladinske akcije so dobro vplivale na razvoj mladine, ker se je mladina na teh akcijah marsikaj naučila, vzljubila delo, vzgajali pa so jo tudi v dobre državljane. Zaradi tega mora biti pionirjeva vzgoja temeljita v pionirski organizaciji, nato v mladinski in končno tudi v študentski organizaciji.

Otroku je treba nuditi poleg dela seveda tudi zabavo. Zato naj bodo v Trbovljah in vseh ostalih večjih krajih okraja nedeljske dopoldanske kino predstave — matinije za mladino. Pionirja pa je treba zaposliti tako, da bo vzgojen v socialističnem duhu.

KAKO JE S ŠTIPENDISTI?

Doslej so reševali prošnje za štipendije le enostransko. Štipendijo prejemajo torej le najboljši dijaki. V bodoče pa bo treba pri dodeljevanju štipendij upoštevati predvsem idejnost in naprednost.

Kriterij za sprejem dijakov na učiteljišče bo moral biti ostrejši. Voditi bo treba ostro kadrsko politiko, tako da se ne bodo mogli vriniti v učiteljske vrste reakcionarni elementi, ki bi radi »vzgajali« našo mladino na vasi.

Učitelj naj spremlja in usmerja učenca že v osnovni šoli, nižji gimnaziji in ga politično vzgaja, da bo slednji dober učitelj in državljan.

UČITELJI SE BODO SHAJALI PO OBČINSKIH SEKTORJIH

Da se bodo prosvetni delavci laže seznanjali in reševali svoje tekoče naloge, se bodo od časa do časa shajali po občinskih aktivih. Edino na ta način se bodo lahko med seboj pobliže spoznali, hkrati pa skupno zastopali napredno vzgojno delo. Starejši učitelji bodo morali posvetiti večjo skrb mlajšim prosvetnim delavcem in jih vpeljati v kulturnoprosvetno delo, da slednji ne bodo še vnaprej pasivni.

KAKŠNI SO UČITELJI V NAŠEM OKRAJU?

Pogosto se dogaja na naših množičnih sestankih, občnih zborih in še drugih zborovanjih, da na njih kritizirajo prosvetne delavce in navadno svoje mnenje o njih posplošijo, češ: učitelji ne delajo! S takimi in podobnimi splošnimi trditvami in natolcevanjem bo treba na vsak način prenehati. Če se izreče graja, potem naj bo kritika stvarna in konkretna!

Večina učiteljev je delavna. Pogosto se pa dogaja, da so učitelji izven šole prezaposleni. Jasno je, da posledice tega ne izostanejo; na račun političnega dela trpi delno pouk, ki strokovno morda ni na svoji višini, je pa idejen. Razumljivo je, da imajo nekateri apolitični šolniki znatno boljši strokovni pouk kot pa učitelji-aktivisti. Zato naj šolski inšpektorji v bodoče ne gledajo le na strokovnost, marveč tudi na idejnost.

IN KAJ POREČEJO SAMI?

Mnogi pravijo: »Učitelj mora biti socialistično najbolj izobražen in nosilec kulture na vasi!« Tu pa se poraja vprašanje, kakšne družbene odnose pa imajo mnogokrat tisti, ki to govore? Po vseh občinah so imela društva profesorjev in učiteljev ustanovne občne zbore. Obisk na teh zborih je bil zadovoljiv. Poleg samih članov so bili vabljeni na občne zbore predstavniki ustanov in družbenih organizacij. Kaj naj si misli prosvetni delavec, če se je nekje vabilu na ta občni zbor od 24 povabljenih odzval le eden! Tu sta samo dve možnosti: upravičen izostanek ali podcenjevanje...

Želja učiteljev nadalje je, naj tovariši inšpektorji ne bodo samo kritiki, temveč v prvi vrsti svetovalci. Ocenjujejo naj se — kakor smo že omenili — poleg strokovne tudi idejna plat, ki se mora s prvo vzporedno dvigati.

Edgar Wallace: 32

MELODIJA smrti

Ta nevarni hudodelec je bil po značaju boljši kakor večina ljudi, ki sicer niso nikoli prišli v nasprotje z zakonom.

Hitro je napisal ženi nekaj besed v opravičilo, preganil list, ga vtaknil v ovitek in ga zalepil, preden se je spomnil, da bo mož, ki ga je zapri, gotovo hotel prebrati vsebino.

»Oprostite,« je dejal, »lahko ga odprete, lepilo je še vlažno.«

Wallis je odkimal. »Če mi rečete, da v pismu ni nič drugega, kakor sem prosil, da napišete, ali kar lahko pričakujem, da utegnete napisati, mi to zadostuje.« je odvrnil.

S tem je zapustil Gilberta, ki je sedaj imel več ko dovolj časa za razmišljanje.

13

General John Standerton je bil po naravi zloben in razdražljiv človek. V opravičilo so mu šteli, da je prebil večino svojega življenja v Indiji, deželi, ki — kakor pripovedujejo — spodkopije še tako nežen značaj. Bil je neporočen in je živel sam zase z majhnim številom služabnikov. Posestvo, ki si ga je pred dvajsetimi leti kupil, je preimenoval v »Rezidenco«; pod tem imenom je bilo znano v vsej bližnji in daljnji okolici; tu je gospodaril na skoraj fevdalni način.

Njegovi sovražniki so trdili, da ima služabništvo pri sebi samo zato, da lahko zmeraj koga kara in zmerja. Toda to je bilo gotovo le zlobno obrekovanje. Pripovedovali so tudi, da vsako leto menja svojega odvetnika, kakor je bilo tudi znano, da je menjaval banke z nenavadno naglico.

Leslie Frankfort je sedel neko jutro v svoji hišici v Mayfairu z bratom pri zajtrku.

Jack Frankfort je bil mlad odvetnik, ki je mnogo obetal. Njegova odvetniška pisarna je ta čas oskrbovala siru Johnu Standertonu gospodarske posle.

»Sicer pa,« je dejal Jack Frankfort, »danes bom obiskal nekega tvojega starega prijatelja!«

»Katerega prijatelja?«

»Standertona!«

»Gilberta?«

Jack Frankfort se je smehljal.

»Ne, Gilbertovega strašnega strica, ki mu moram urediti neke stvari.«

»V kakšni zadevi ga boš obiskal?«

»Zaradi oporoke, moj dragi! Napravil mu bom novo oporoko.«

»Koliko oporok je starec že napravil!« je pripomnil Leslie zamišljeno. »Ubogi Gilbert!«

»Zakaj ubogi Gilbert?« je vprašal Jack.

»No, ker je bil kakšnih deset minut dedič svojega strica!«

Jack se je zasmejal. »Vsakdo je enkrat za deset minut dedič starega Standertona. Mislim, da je v zadnjih dvajsetih letih postavil za dediča vsako bolnišnico, vsak pasji dom, vsako mačjo hiralnico, vsak nenavadni zavod, o katerem je svet komaj kaj slišal, in danes hoče zopet napraviti novo oporoko.«

»Spregovori dobro besedo za Gilberta!« je dejal Leslie.

Jack je nekaj zamrmral.

»Pri njem ni mogoče za nikogar spregovoriti dobre besede. Stari Tomlins, ki je imel nazadnje z njim opravka, je rekel, da je najteže sestaviti za starega moža oporoko prej, kakor si kaj novega izmisli. Sicer pa mu prav sedaj spet roji po glavi nova oporoka. Peljal se bom tja in poiskal starega gospoda. Ali greš z menoj? Ti vendar poznaš starca?«

»Za vse na svetu ne grem s tebojl« je naglo odgovoril Leslie. »Vsekakor ga poznam kakor tudi on mene. Dobro ve, da sva si z Gilbertom prijatelja. Nekoč sem bil z Gilbertom dva dni pri njem na obisku. Za božjo voljo, ne omeni mu, da si moj brat, sicer se bo obrnil na drugo odvetniško pisarno!«

»Nimim navade, da bi se bahal s tvojim sorodstvom,« mu je odvrnil Jack.

»Ti si nesramnež,« mu je dejal Leslie s tihim priznanjem, »toda najbrž morajo odvetniki biti nesramni.«

Jack Frankfort je popoldne odpotoval v Huntingdon. V istem oddelku se je vozil prijazen gospod, s katerim se je kmalu zapletel v razgovor, ker oba očividno nista sodila k tistim neznosnim povprečnim Angležem, ki bi ne vem kaj prej storili, kakor pa na potovanju začeli z neznancem razgovor.

Gospod je očividno poznal mnogo sveta. Poznal je tudi nekatere Jackove znance. Kako uro je zanimivo kramljal o tujih pokrajinah in ko se je vlak ustavil na majhnem postajališču, je z Jackom izstopil tudi on.

»Kakšno čudovito naključje,« je dejal tujec prisrčno. »Tudi jaz imam tu opravka. Prav čedno gnezdece, kajne?«

V prijaznem mestecu je bila ena izmed najudobnejših gostiln na Angleškem. Oba potnika sta se nastanila v njej in dobila sobi drugo ob drugi.

Jack Frankfort je upal, da bo svojo nalogo še ta večer opravil in se potem z nočnim vlakom vrnil v London. Toda vedel je tudi, da bi bilo nespametno računati pri starem gospodu na prehiter potek poslovnih razgovorov.

In res: komaj je bil dobre četrt ure v hotelu, ko je dobil iz »Rezidence« sporočilo, da ga sir John sprejme lahko šele ob desetih zvečer.

»S tem lahko opustim vsakršno misel, da bi lahko še nocoj odpotoval v London,« je dejal Jack ubupano.

Pri večerji je naletel na svojega sopotnika. Čeprav v podrobnostih ni poznal življenjskih navad sira Johna, je vendar vedel, da je bila pozna večerja ena izmed njegovih muh; ker ni imel prav nič veselja, da bi ostal ves večer lačen, je naročil večerjo pol ure prej, kakor je bila navada v tem malem hotelu.

Pojasnil je to in se opravičil dobrodušnemu možu, s katerim je sedel pri večerji. Večerjala sta odlično pečenega kopuna.

»Popolnoma v redu,« je dejal tujec, »v soseščini imam vrsto opravkov. Sem namreč lastnik trgovine z blagajnami.«

»Trgovec z blagajnami?« je Jack začudeno ponovil.

Mož je prikimal. »Čeprav se vam utegne zdeti čudno, vendar se je moje podjetje široko razraslo,« je dejal. »V glavnem trgujemo s trezorji in jeklenimi blagajnami, novimi in rabljenimi. V Londonu imamo precej veliko prodajno skladišče. Upam, da ni nevljudno« — mož se je spodobno smehljal — »če tudi vas opozorim na svojo bogato zalogo!«

Frankfort je bil dobre volje.

»Trgovina z blagajnami« — je dejal — »človek si sploh ne more misliti, da bi se tu dalo kaj zaslužiti.«

»Tega si pravzaprav ne moremo misliti pri nobeni vrsti trgovine,« je odvrnil. »Najdonosnejša so podjetja, katerih lastniki znajo svojo bistroumnost spreminjati v čist denar!«

»Na primer?«

»Na primer odvetniški poklic,« mu je smehljaje odvrnil. »Vem, dobro vem! Vi ste odvetnik, to se vam vidi. Uganil bi vaš poklic, tudi ko ne bi videl vaše aktovke in vašega imena!«

Jack Frankfort se je smehljal.

»Dovolj bistri ste, da bi bil lahko sami odvetnik,« je pripomnil.

»Napravili ste sami sebi poklon,« mu je odvrnil.

Ko je Jack nekoliko pozneje na glavni cesti poklical enovprežni voz, da bi se odpeljal v »Rezidenco«, je videl velik pokrit tovorni avto, ki je imel ob strani preprosti napis: St. Bridska trgovina z blagajnami.

Njegov prijetni sopotnik se je resno razgovarjal z bradatim šoferjem.

Nekaj minut pozneje se je tovorni avto odpeljal po ozkih mestnih ulicah in zavil v smeri

ŠIROM PO ZASAVJU

Drobž iz Brežic

Mestni park. — Mestni park, ki so ga šele lani začeli urejati, kjer so postavili štiri klopi, je letos spet doletela drugačna »ureditev«: precejšen del parka je postal odlagališče prati in neuporabnega materiala z gradbišča ob parku. Drevje, ki je dosti visoko zasuto, namreč ne bo moglo dobro uspevati. Mesto, ki se z novimi naselji širi, svoj skromni park vsekakor ne bi smelo tako zapustiti. Cvetličnih nasadov v parku že dolgo ni.

Mestna ekonomija je svojo glavno zgradbo lepo prenovila. Tudi nove naprave s toplimi gredami dajo upati, da bomo z zelo potrebno zelenjavo boljše preskrbljeni.

Podjetje »22. december« je šele sedaj namestilo napise na svojih treh obratih, t. j. pri prodajalni ter krojaški in čevljarski delavnici na Cesti prvih borcev.

»Trgovina ‚kod pumpe'« — tako namreč pravijo prebivalci iz drugih republik trgovini št. 1 »Ljudske potrošnje« v Brežicah — ker jim slednje ime ne prija. Nekatere trgovine v sestavi »Ljuske potrošnje« so svoja imena že prilagodila svoji stroki, tako n. pr. »Obutev« in »Tekstil - Usnje«.

»Mlekoprome«, zadružno trgovsko podjetje, sicer imamo v Brežicah, ki pa zbrano mleko odvaža drugam v večja mesta — domači potrošniki pa so primorani, da si sami iščejo mleko po sosednjih vaseh, ali pa pri mlekaricah-raznašalkah. Mleko se je podražilo za 5 din. Če se ob to spotakneš, ti po vaseh rečejo, da ga lahko dobiš po višji ceni, sicer pa da ga bodo oddali tistim, ki ga že plačujejo po »novi« ceni...

Vsekakor bi bilo nujno potrebno, da imamo v mestu prodajalno mleka, saj je preskrba mesta z mlekom in mlečnimi izdelki ena izmed najvažnejših potreb ljudske prehrane. — O tem naj razmišljajo pristojni organi.

Sekanje mesa v mesnicah. — Nekateri mesarji po mesnicah imajo gospodinjam neljubo navado, da pogosto odsekajo nekaj dekagramov mesa več, kakor pa ga gospodinja naroči. Seveda je treba gospodinji v takem primeru več plačati, kar ji povzroča večje izdatke, ki pa mora čestokrat zelo skrbno odmerjati skromne obroke dragega mesa. M. J.

ŠOLSKE KUHINJE V BREŽICAH. — Tudi letos so organizirali v brežiških šolah šolske kuhinje, ki so velika pridobitev za šolsko mladino. Na osnovni šoli prejema tople obroke mleka, kakava s kruhom, maslom in mastjo nad 150 pionirjev, med temi 50 socialno šibkih brezplačno, ostali pa plačajo za sedaj 8 din za obrok — Tudi na gimnaziji je to vprašanje urejeno tako da dobivajo učenci suhe obroke, ker nimajo prostora za kuhanje malice. Razen ene šole so vse ostale šole v brežiški občini organizirale šolske kuhinje in se pripravljajo tudi na Novoletno jelko.

VPRAŠANJE ŽAGANJA DRV. — Žaganje drv v Brežicah je bilo že od nekdaj problematično; namesto da bi se stanje izboljšalo, se je še poslabšalo. Žaganje drv opravljata dva žagarja, nadalje priložnostni žagarji iz Samoboga, vendar žagarja ne moreš dobiti, kadar ga nujno potrebuješ. Največkrat se zgodi, da ti žagar obljubi, določi dan in morda uro žaganja — toda žagar žaga nekje pri sosedu ali pa se pelje mimo tvoje hiše z izgovorom, da bo prišel pozneje kar se pa vleče tudi po teden dni. — Kaže, da so Brežice prevelike za dva žagarja in bo treba poskrbeti še za enega, tako da se bodo drva žagala po naročilu stranke, ne pa kadar se bo to zdelo žagarju. Morda bi žago uredilo kakšno socialistično podjetje. Prepričani smo, da potem ne bo takih zaostankov in upravičenega negodovanja med ljudmi.

BODITE PREVIDNI PRI UPORABI BENCINA — Glede uporabe in manipulacije z bencinom so časniki pisali že mnogo, vendar ljudje ne upoštevajo svaril in navodil z ravnanjem bencina, ki lahko povzroči veliko nesrečo. Tako nesrečo lahko napravi gospodinja, ki nepremišljeno zlije bencin v štedilnik pri zakurjenju ali pa n. pr. v kotel za pranje perila. Pred dnevi je neka gospodinja v Brežicah podkurila v štedilniku. Ker ni hotelo goreti, je iz večje steklenice zlila bencin v peč. Razumljivo je da se je bencin vnel in bi lahko prišlo do požara in velike škode za ljudsko premoženje. Na srečo je bila gospodinja duhaprisotna in je vrgla goreče steklenico v drug prostor, vendar pa to ne izključuje možnosti, da steklenica eksplodira s čimer bi lahko ogrozila gospodinjo in njeno premoženje. V nekem drugem primeru je perica zlila bencin v vrelo vodo za pranje perila. Tudi tukaj so se vžgali hlapi iz bencina ter je tak ogenj lahko prav tako zelo nevaren. V takem primeru naj perica zlije bencin v hladno vodo in ne v vrelo, ki zaradi vročine povzroči eksplozijo bencinskih hlapov. Skratka: gospodinje, bodite pri manipulacijami z bencinom ali tekočim gorivi vedno skrajno previdne!

Malo več razumevanja!

(Dopis iz Radeč)

Stanovanjske razmere v Radečah res niso rožnate; o vzrokih tega stanja je bilo že dovolj napisanega, zato tega ne bi pogrevali. Pač pa se nam zdi, da bi pri dodeljevanju stanovanj morali gledati na to, da bi stanovanja dobili predvsem taki, ki jih potrebujejo prvenstveno. Primer, ki ga hočemo navesti, kaže precejšnjo mero nerazumevanja.

Na radeški šoli je nastavljena snažilka ki stanuje uro in pol hoda od svojega delovnega mesta. Ker traja na šoli pouk nepretrgano od sedmih zjutraj do pozne popoldanske ure, je torej pospravljanje šole možno šele v večernih urah. Lahko si mislimo, da v tak stavbi ni mogoče opraviti potrebnega čiščenja v eni sami uri. Tako se vrača snažilka domov zelo pozno, zjutraj pa je treba vstati najpozneje ob štirih, da se razredi pravočasno zakurjeni in do prihoda otrok že primerno topli. Zdi se nam, da bi tak človek, ki ima povrh zamudnega dela še močno bolnega moža, družino in povsem neprimerno in vlažno stanovanje, zaslužil vsaj skromno stanovanje v Radečah. Z malo več razumevanja in manj subjektivnih okolnosti bi se ta zadeva pač dala urediti. Še pred zimo saj se sicer lahko zgodi, da bodo sredi najhujšega mraza in snega otroci prišli v nezakurjene razrede.

Iz Sevnice

Filmsko predavanje. — Dne 13. decembra je Lesno industrijsko podjetje v Sevnici organiziralo filmsko predavanje o zaščiti delavca lesne stroke. Zavod za proučevanje organizacije in varnosti pri delu LRS v Ljubljani je v enournem predavanju pokazal pet poučnih filmov, ki bodo odgovornim ljudem za zaščito dela mnogo pripomogli k izvrševanju njihove naloge.

Predavanja se je udeležilo veliko delavcev in delavk naših podjetij, kar dokazuje, da se zanimajo za probleme varnosti pri delu.

Takih predavanj si še želimo.

Zakaj toliko tatvin

(Dopis iz Trbovelj)

V trboveljskem okraju pomenijo številna kazniva dejanja proti splošnemu ljudskemu premoženju znaten odstotek vseh kazenskih deliktov. Zadnje čase pa opažamo, da se množe tatvine raznega starega, še uporabnega materiala pri raznih gospodarskih podjetjih in da se zlasti na področju zasavskega industrijskega bazena kopičijo naznanila o tatvini vsega mogočega materiala, večinoma pa starega železa, kovinskih delov, pločevine, raznih litin, tračnic itd., ki gredo pri posameznikih včasih kar v tisoče kilogramov. Te tatvine so po izgledu prešle že v nekako »navado«, storilci se pa po kazenskem naznanilu največkrat izgovarjajo, da so šteli tako početje za nekaznivo, češ da ta material leži na prostem in da ni nihče prepovedal, da ga ne smejo jemati, zbirati in prodajati. Tako je bilo konkretno na trboveljskem rudniku lansko leto takih primerov preko trideset, od katerih je bilo 22 raziskanih in so bili storilci obsojeni na denarne in zaporne kazni ter povračilo povzročene škode. Letos se je število takih kaznivih dejanj še povečalo in se razširilo še na odtujitev raznega novega materiala, med njimi tudi različnih električnih kablov, koles, vozičkov, uteži, jamskih verig itd. Dostikrat nastaja občutna škoda v podjetju zaradi tega, ker se kradejo razni sestavni deli iz rudniških strojev, bagrov itd., ki obratujejo, in se ti deli prodajajo v razbitem stanju z namenom, da bi se na ta način zabrisal izvor materiala. Razumljivo je, da so prizadeta podjetja v takih primerih še posebno oškodovana, ker morajo na ta način izropane stroje vzeti iz obratovanja, zaradi česar nastaja škoda v produkcijskem procesu. Ves ta material ljudje prodajajo podjetju »Odpad«, ki je po svoji dejavnosti razumljivo zainteresiran, da odkupi čim več vsakovrstnega železnega in kovinskega materiala.

Tako ravnanje ljudi, med njimi večinoma tudi članov delovnih kolektivov in njihovih družinskih članov kaže, da se le-ti ne zavedajo pravilnega pojmovanja splošnega ljudskega premoženja in mislijo, da je n. pr. na področju podjetij dovoljeno jemati in prodajati vse, kar pač ni direktno zavarovano s ključavnico in bodečo žico.

Pri takem stanju teh stvari podjetje »Odpad« pravzaprav v največji meri posluje in trguje z industrijskim materialom, ki so si ga prodajalci prilastili na nedovoljen način. Jasno je, da takih tatvin ne bo mogoče povsem odpraviti, na rudniku zlasti zaradi njegovega obsežnega področja, vsekakor pa smo mnenja, da bi ga bilo mogoče omejiti na mnogo manjšo mero, če bi se ljudje bolj zavedali pravilnega odnosa do splošnega ljudskega premoženja, če bi bili člani delovnega kolektiva bolj disciplinirani in končno tudi seznanjen s kazenskimi in disciplinskimi posledicami takih in podobnih dejanj. Vsekakor bodo prizadeta podjetja primorana, da se spričo množečih se materialnih odtujitev iz splošnega ljudskega premoženja poslužijo tudi internih disciplinskih sankcij, ki pri zasačenih tatvinah delavcu ali uslužbencu naložijo občutno disciplinsko kazen in storilca po pravilih podjetja v hujših primerih lahko tudi odpustijo brez poprejšnje odpovedi.

Dolžnost sindikalnih organizacij in tudi ZK bi bila, da poleg službenih opozoril, ki jih izdajajo podjetja, svojim članom tolmačijo pravilno pojmovanje splošnega ljudskega premoženja in z vso resnobo opominjajo na kvarnost takih dejanj za družbeno moralo, zlasti pa naj bi tudi naši šolniki mladino v šolah opozarjali, kaj in kako lahko na primer zbira stari material. Vsakdo bi se namreč moral zavedati, da mora za tako delo imeti predhodno pismeno dovoljenje obratovodstva oziroma uprave podjetja. Podjetja sama pa naj bi poostrila kontrolo pri prodaji »Odpadu«, hkrati pa tudi poskrbela, da se po možnosti ves tak razpostavljeni material zbira na zavarovanem mestu.

Podjetju »Odpad« bi bilo nujno svetovati, da v bodoče pri nakupu skrbneje preizkusi izvor ponudenega materiala ter predvsem zahteva od prodajalcev pismeno dovoljenje za nabiranje, kolikor bi to bilo blago industrijskega izvora — v nasprotnem primeru pa odkloni take nakupe in dane primere naznani prizadetemu podjetju ali pa Ljudski milici, saj sodimo, da dosedanje ravnanje odkupnega podjetja v tem pogledu prav tako zelo kvarno vpliva na moralo in vzgojo mladine in ostalih.

PROMETNA NESREČA V KRŠKEM

V ponedeljek dopoldne je pred nižjo gimnazijo v Krškem prišlo do prometne nesreče. Pionir Željko, dijak 2. razreda gimnazije, se je po ozki cesti pri gimnaziji pripeljal s kolesom na glavno cesto in se zaletel v zadnji del tovornega avtomobila. Voznik avta je vozilo takoj ustavil, vendar je Željko dobil hujše poškodbe na nogah in verjetno tudi pretres možganov.

Ali bodo v Polšniku uvedli gospodinske tečaje?

V nedeljo, 11. t. m. so imeli odborniki SZDL na Polšniku prvo sejo, na kateri je bil najbolj pereč problem — gospodinjski in kmetijski tečaj.

Pred dvema letoma so imeli na Polšniku gospodinjski in šiviljski tečaj, ki ga je obiskovalo več kot dvajset deklet. Ta dekleta — še več pa novink, želeje, da bi na Polšniku tudi letos priredili gospodinjske in šiviljske tečaje. Celo dekleta iz Konjšice, ki je od Polšnika oddaljena za celo uro hoda, bi rade obiskovale te tečaje.

Tudi odborniki SZDL na Polšniku so soglasni, da so gospodinjski tečaji za vaška dekleta zelo potrebni, saj se na njih izobražujejo, vendar v ta namen ni nobenih denarnih sredstev. Dalje bi bilo treba za tečaje urediti dovolj velik prostor (za kuhinjo in šivalnico), stanovanje učiteljem itd. To so vprašanja, ki jih sami Polšničani ne morejo rešiti (v glavnem zaradi denarja), zlasti ne zato, ker je bivša občina Polšnik sedaj priključena občini Zagorje, kmetijska zadruga pa je razpuščena. Bivša občina in kmetijska zadruga sta namreč predlansko leto prispevali za tečaje denarna sredstva. Kljub tej težavi so odborniki sklenili, da bodo organizirali gospodinjski tečaj, seveda le, če bo občina Zagorje zagotovila v ta namen potrebna finančna sredstva.

Prav tako so odborniki razpravljali o kmetijskem tečaju, ki bi ga obiskovali okoliški kmetje. Na tem tečaju bi kmetom predavali o gojitvi in pospeševanju sadjarstva na kmetih.

Upamo, da bodo dobili za gospodinjski in kmetijski tečaj denarna sredstva in s tečaji razveselili vsa polšniška kakor tudi konjška dekleta in kmete, katere veseli sadjarstvo.

R. D.

Dr. V. Krasnik:

Ob 30. obletnici trboveljske bolnišnice

Starejša generacija trboveljskih rudarjev bi nam lahko upravičeno zamerila, če se ne bi spomnili vsaj zdravstveni delavci važne obletnice trboveljske bolnišnice. Bolnišnica v Trbovljah je bila zgrajena in opremljena pred 30 leti z denarnimi sredstvi trboveljske krajevne bratovske skladnice, v katero je plačeval svoj prispevek za bolniško zavarovanje vsak rudar in nameščenec trboveljskega rudnika. Iz originalnih zapiskov Bratovske skladnice izvemo, da je plačeval za gradnjo in opremo trboveljske bolnišnice, ki je stala 6 milijonov din, naš zavedni rudar prostovoljno 2 odst. višji prispevek Bratovski skladnici. Zato naj bo namenjen ta članek v spomin in zahvalo takratnemu odboru Bratovske skladnice v Trbovljah, rudarskim zastopnikom, predvsem in posebno pa tistim trboveljskim rudarjem, ki so pred 30 leti z lastnimi denarnimi žrtvami nesebično omogočili izročitev trboveljske bolnišnice človekoljubnemu namenu. Brez spominske plošče in poimenskega ovekovečenja posameznih zaslužnikov opravlja trboveljska bolnišnica že 30 let človekoljubno dela kot trajen spomenik vsem trboveljskim rudarjem. Mislim, da je tako prav!

Naša bolnišnica že dolgo ne služi več samo v blaginjo trboveljskega rudarja, ampak vsakega delovnega človeka trboveljskega okraja, ki je potreben zdravljenja v bolnišnici. Danes vemo, da postaja trboveljska bolnišnica spričo vedno bolj se razvijajočega industrijsko-rudarskega bazena v našem okraju prepotrebna in vedno bolj nepogrešljiva. Vemo pa tudi, da postaja iz dneva v dan bolj tesna in premajhna. To ve danes vsak prebivalec našega okraja, predvsem pa zdravstveno osebje, ki dela v bolnišnici in izven nje v rudarskih in industrijskih krajih našega okraja.

Trboveljska bolnišnica je bila zgrajena, opremljena in izročena svojemu namenu 22. novembra 1925. leta. Če hočemo prikazati čim nazornejši razvoj dela v bolnišnici v 30 letih, spremembe v njej in pa njeno vedno bolj občutno preobremenjenost ter nepogrešljivost, moramo obdelati 30-letno delovanje trboveljske bolnišnice v 3 obdobjih, in sicer: v času od otvoritve do okupacije, v času okupacije in od osvoboditve do danes. Kvantitativno oceno dela v bolnišnici hočemo podati s številom bolnikov, zdravljenih v bolnišnici, s številom porodov, operativnih posegov in rentgenskih storitev (glej tabelo!). Kvantitativni razvoj in napredek v zdravljenju pa nam kažejo razne spremembe, adaptacije, nakupi itd., ki so bili izvršeni v bolnišnici z namenom, da sledimo zahtevam naprednega, sodobnejšega in uspešnejšega zdravljenja bolnikov.

V času od otvoritve do okupacije je služila bolnišnica KBS v Trbovljah skoro izključno le bolniški oskrbi rudarjev in nameščencev trboveljskega rudnika ter njihovim družinskim članom. Njeno delovno področje je tedaj zajemalo bolniško oskrbo pretežnega dela trboveljskega delovnega ljudstva, ne pa vsega trboveljskega prebivalstva. Bolnišnica je imela v tem obdobju okrog 80 bolniških postelj, razmeščenih v 19 bolniških sobah. Strogo ločena je bila v tem času le porodnišnica v pritličju bolnišnice s porodno sobo in dvema sobama za otročnice z 12 posteljami. Dalje je imela garderoba za bolnike in pa stanovanje za pomožno osebje bolnišnice. Bolnišnica ni imela in še tudi danes nima upravnih prostorov in skladišč, ker jo je gospodarsko in ekonomsko upravljala Bratovska skladnica samo direktno iz svoje pisarne

Število	Od otvoritve bolnišnice do okupac.	Letno povprečje	za časa okupacije	Letno povprečje	od osvobod. do danes	Letno povprečje	Skupno v 30 letih
zdravljenih bolnikov	21.632	1.352	10.993	2.748	32.424	3.242	65.049
porodov	1.359	85	936	243	5.242	525	7.541
operativnih posegov	4.155	260	7.347	1.837	33.224	3.322	44.726
rentgenskih pregledov	5.523	345	12.786	3.196	13.391	1.339	36.700
rentgenskih slikanj	1.390	87	4.013	1.003	25.777	2.578	31.180

tedaj bolnišnica še ordinacijsko sobo s priročnim laboratorijem, rentgensko sobo, sobo za fizikalno terapijo, dve operacijski sobi s skupnim prostorom za sterilizacijo in skupno predsobo, dva dnevna prostora za bolnike, zdravniško sobo, kapelo, pisarnico s telefonsko centralo in malo čakalnico ob vhodnem stopnišču bolnišnice. V kletnih prostorih so bili nameščeni: kuhinja, pralnica, likalnica s sušilnico, šivalnica, kurilnica ter stanovanje kurjača in sester. V podstrešnih prostorih je bila in jo je sproti oskrbovala s potrebnimi zdravili, živili in kurjavo. Poleg bolnišnice je bila zgrajena manjša stavba za desinsekcijo, mrtvašnico in ropotarnico.

V času od otvoritve do okupacije je bilo oskrbovanih v trboveljski bolnišnici, vštevši porodnice, 21.632 oseb. Porodov je bilo v tem času 1359. Operativnih posegov je bilo izvršenih 4155, rentgenskih pregledov 5523 in rentgenskih slikanj 1390. Letno povprečje zdravljenih bolnikov v tem obdobju in navedenih storitev je razvidno iz tabele. V bolnišnici je bilo v tem času zaposleno skupno 27 oseb.

Ko pišemo o delovanju trboveljske bolnišnice v njenem prvem obdobju, je naša dolžnost, da se hvaležno spomnimo in s tem vsaj delno oddolžimo za nesebično in neutrudno delo zdravniku dr. Tonetu Cizelju, ki je bil strokovni vodja, šef in edini stalni zdravnik bolnišnice od njene otvoritve do nemške okupacije. 15 let tihega, neutrudnega in človekoljubnega dela dr. Cizlja v trboveljski bolnišnici je ustvarilo v naši dolini lik zdravnika, ki se ga še danes radi spominjajo starejši trboveljski rudarji. Ravno tako se trboveljski rudar rad spominja tudi neutrudnega, vedno vedrega zdravnika dr. Janeza Jenšterle in že pokojnega dr. Hugoja Baumgartna, ki sta bila sicer ambulantna zdravnika Bratovske skladnice v Trbovljah, sta pa delovala v dežurnih službah izmenično z dr. Cizljem tudi v bolnišnici.

(Se nadaljuje)

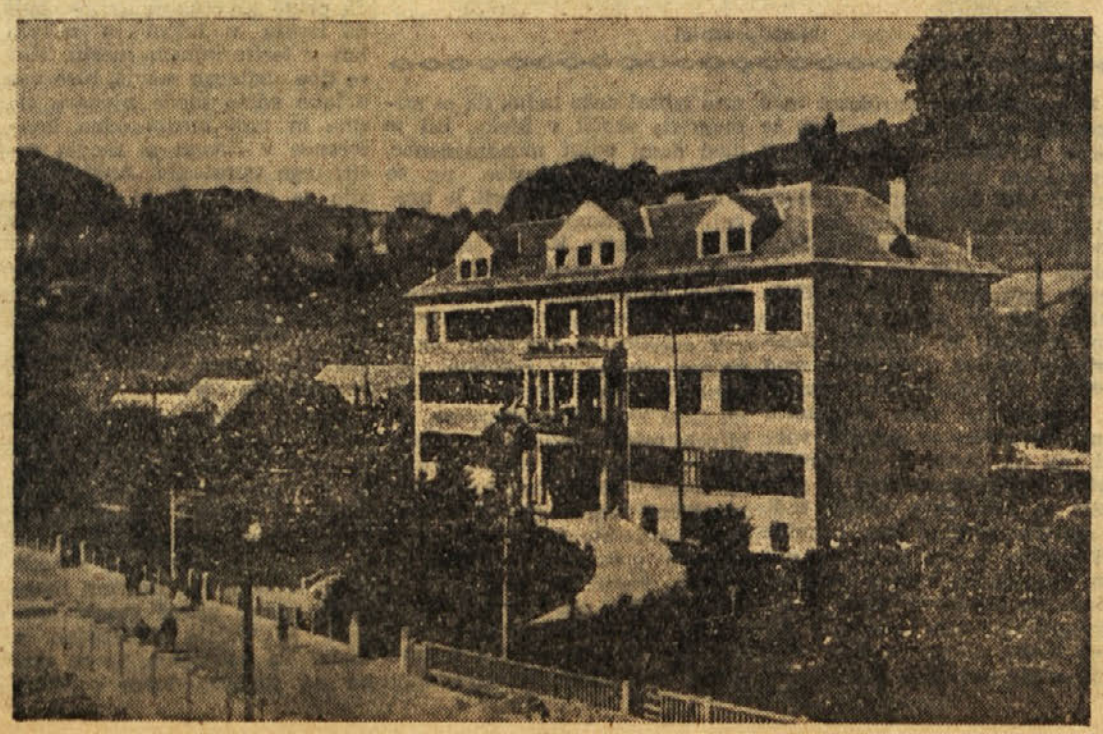

V Brežicah pričakujejo dedka Mraza zadnje dni decembra

Brežiško Društvo prijateljev mladine, gimnazije in osnovna šola se pridno pripravljajo na letošnjo Novoletno jelko in obisk dedka Mraza. Za obdaritev je naših najmlajših dovolj: predšolskih otrok je nad 600, gimnazija pa ima 436 in osnovna šola 425 pionirjev in pionirk.

Novoletne prireditve bodo v veliki dvorani Prosvetnega doma, kjer bodo pravljično uredili velik oder za igrico Ciglerja »Zimska pravljica«, nato pa bo dedek Mraz obdaril naše najmlajše. Društvo prijateljev mladine bo obdarilo predšolsko mladino - cicibane, medtem ko bodo šole organizirale samostojne obdaritve. Gimnazija namerava pripraviti tombolo, ki je med pionirji in dijaki zelo priljubljena, in medsebojno obdaritev učencev. Tudi na osnovni šoli bodo priredili srečolov, tako da bo prišel vsak pionirček na svoj račun. Novoletno jelko bodo postavili na trgu ob mestni tržnici.

POLITIČNI MOZAIK

Ameriška vojna zgodovina in Hitlerjevi generali ...

Bivši Hitlerjev načelnik vrhovnega generalnega štaba za časa češkoslovaške krize in ob začetku druge svetovne vojne, generalni polkovnik Franc Halder, je povabljen v ZDA, kjer bo konferiral s člani oddelka za vojno zgodovino. S Halderjem gre na pot tudi nemški generalmajor Alfred Tope.

Torej: dva znana Hitlerjeva junkerja imata važno nalogo; sodelovala bosta pri pisanju vojne zgodovine, ki jo pripravljajo bivši sovražniki ..

Ravnotežje mora biti ...

Znano je, da sta v Zahodni Nemčiji dve krščanski struji (katoliška in evangelistična), ki se preko političnih formacij borita za prestiž v državni upravi. Stranka vladne večine demokratično-krščanska unija ima pomoč obeh struj, vendar pod pogojem, da imata obe sorazmerno enake važne položaje v državni upravi. Na podlagi tega sporazuma je predsednik vlade katoličan, a predsednik Bundestaga evangelist. Ravno tako pripada ministrstvo notranjih zadev evangelistom.

Ob priliki ustanovitve ministrstva narodne obrambe zategadelj niso mogli paziti na to, da bi na vodilne položaje tega važnega ministrstva postavili najsposobnejše ljudi, pač voljili ambicije obeh verskih voljili ambicije vbeh verskih struj. In zato je moralo to ministrstvo objaviti sestavo vodilnega osebja. To ministrstvo izgleda takole: katoličani imajo enega državnega sekretarja, dva načelnika oddelkov, tri svetnike, enega vladnega direktorja, šest šefov odsekov, sedem polkovnikov in osem podpolkovnikov. Evangelisti pa: pet načelnikov oddelkov, sedem svetnikov, dva vladna direktorja, osemnajst šefov odsekov, tri generale, štiriinpetdeset polkovnikov in sedeminpetdeset podpolkovnikov.

No! Sir ...

Angleški ministrski predsednik Eden je pred dnevi v Spodnjem domu na vprašanje, če namerava zahtevati odpravo naslova »Sir«, odgovoril:

»No! Sir ..«

Sir je popularna beseda, s katero imenujejo nosilce angleških plemiških naslovov.

Diplomatske metode v Keniji

V OZN nenehno prihajajo protesti o delovanju policije v Keniji. Več kot polovico jo sestavljajo beli oficirji in podoficirji, ki nimajo osnovnih pojmov o lokalnih razmerah tamkajšnjih plemen.

Policisti zatrjujejo, da izvajajo pravico »kar se dá pravilno«. Guvernerjeve sile zapirajo nedolžne ljudi brez vsakršnih zapornih povelj, jemljejo pridelke in živino.

Podobno je v zaporih. Nedavno je komisar oblasti izjavil, da v 13 koncentracijskih taboriščih ni niti enega ječarja, ki bi imel za to delo vsaj nekoliko izkušenj.

V nekem taborišču, v katerem je priprtih nad tisoč ljudi, je ječar neki bivši angleški trgovec. Razen tega pa tudi nekatere kenijske organizacije negodujejo nad nenehnimi represalijami, cenzuro pošte, časnikov, vedenjem okupatorjev in podobno. Celo vasi morajo na prisilno delo vključno noseče ženske... Brez komentarja.

Državljanska vojna se torej razširja tudi v šole..

Na Cipru divja vojna tudi v šoli

Oborožen angleški vojak stoji kot stražar pri vratih neke osnovne šole na otoku Cipru. V učilnici so namreč otroci angleških vojakov, ki so — mimogrede rečeno — okupatorji na tem grškem otoku.

Vse bolj se širijo vesti, da tudi šoloobvezni otroci tega otoka zadajajo okupatorju vedno več skrbi. Prebivalstvo neke vasi je obsojeno na plačilo 20 tisoč funtov šterlingov globe zaradi tega, ker so njihovi otroci uničili vaško šolo. V vasi Pofos je sodnik obsodil nekega mladoletnika na bičanje. Dečka je kaznoval zato, ker je manifestiral na nekem nedovoljenem sestanku.

V začasni rezidenci predsednika ZDA mora biti mir ...

Predsednik Eisenhower je zahteval, da se mu na njegovi farmi zagotovi popolen mir, da bo lahko čimprej okreval.

Ameriška letalska komanda je zaradi tega prepovedala vsem letalskim enotam preletavanje tega področja.

Ravno tako je tudi 115 farmarjev v tem kraju začelo uporabljati drugo cesto, ker drži prva preveč mimo predsednikove farme.

Indijsko darilo Bulganinu

Ko je sovjetski premier Bulganin prispel v Kalkuto, so mu predstavniki mestnega prebivalstva podelili edinstveno darilo: polovico riževega zrna.

Na to polovico riževega zrna je neki neznani indijski umetnik napisal cel stavek, ki se glasi:

»Maršal Bulganin, mi v Indiji želimo mir!«

Napis je dolg poldrug milimeter in se lahko bere le s povečevalnim steklom. Zrno je zaprto v kristalni škatlici

In še nekaj zanimivosti

Po vesteh iz Moskve, je neki sovjetski kmet ondan slavil 147-letnico svojega rojstva. Ko se je rodil, je bil Napoleon na višku svoje moči.

Ni bilo v Waterlooju ...

Velika bitka, ki jo zgodovinarji imenujejo tudi Waterloojsko bitko, ni bila pri Waterlooju! V nemških zgodovinskih priročnikih ni omenjeno to ime, pač pa Belle Aliance, a v francoskih pri Mont-Saint-Jeanu.

Victor Hugo, ki je slavil kot velik strokovnjak za Napoleonovo ero, pravi v svojem romanu »Nesrečniki« I. del, da Waterloo ni imel nič skupnega z bitko, saj je bilo oddaljeno polne tri kilometre od velikega boja. Mont-Saint-Jean je bil popolnoma uničen, ravno tako Papelotte in Plancenoja, medtem ko so se v La Belle Alianci sešli zmagovalci. Toda ta imena so malone vsepovsod neznana. A Waterlooju, ki sploh ni imelo nobene zveze z bojem pripada vsa slava...

Dobro se je znašel

Ljudje so bili nemalo začudeni, ko je neki lastnik knjižnice v Pireju (Grčija) objavil meščanom, da si lahko v njegovi knjižnici izposodijo po šest knjig brezplačno Postavil je le en pogoj· po štirinajstih dneh mora sleherni vrniti knjige v nove prostore na glavni cesti.

Neki znanec je vprašal lastnika, kdaj je zašel med dobrotnike?

Lastnik knjižnice pa mu je odgovoril: »Nič kaj takšnega! Prihranil sem le selitvene stroške...

Peter Veliki in srbski huzarji

Za vladanja ruskega carja Petra Velikega je mnogo Srbov prešlo iz Ogrske v Rusijo Teh je bilo toliko, da je Peter Veliki ustanovil celo srbski huzarski polk. Kasneje so emigranti ustanovili v Rusiji celo dva nova srbska mesta. Enemu so dali ime Nova Srbija, drugemu Slovenosrbija!

Napoleon kot dezerter

Napoleon se je po svojem porazu v Rusiji zelo hitro vračal iz te velike in prostrane države. Ob reki Njemen je srečal nekega Rusa in ga vprašal· »Ali so že šli tod kakšni francoski dezerterji?«

Rus mu je odgovoril: »Ne vi ste prvi!«

Prav bo, da veste ...

Kdo od voznikov ima prednost na križišču enakovrednih cest?

Uredba o prometu na javnih cestah določa v 16 členu, da mora na križiščih in na krajih, kjer se steka več cest, vsak voznik voziti obzirno in pustiti naprej vozila, ki se mu bližajo z desne strani, če s prometnim znamenjem ni drugače določeno. Nadalje pravi, da mora vsak voznik ob prihodu na cesto, ki je s prometnim znamenjem označena za glavno cesto s prednostjo prehoda pustiti naprej vsa vozila, ki vozijo po tej cesti itd.

Po določilih navedene uredbe se mora voznik, ki vozi proti križišču, najprej prepričati, ali prihaja v križišče še kakšno vozilo s kakšne druge strani; če vidi, da prihaja v križišče vozilo z njegove desne strani mu mora dati prednost; če opazi, da prihaja na križišče vozilo z njegove leve strani ima sam prednost in lahko vozi naprej skozi križišče. S prometnim znamenji je urejen po navad promet skozi pomembnejša križišča, zlasti če se križata bolj ali manj važni cesti. Pred križiščem nam ani važni cesti so običajno postavljena znamenja »Nimaš prednosti«, »Stop« in znamenja, ki opominjajo na križišče

Nova odredba o cestnem prometu v LRS pa predpisuje kako se morajo ravnati korisniki cest, kjer usmerjajo promet na križišču člani LM in kakšna znamenja uporabljajo prometni miličniki pri usmerjanju prometa na križiščih, nadalje kako se ureja promet na križišču s semafori.

Točka 1. nove uredbe pravi:

Na križiščih, kjer urejajo promet člani LM, se morajo vozniki in pešci ravnati po njegovih znamenjih Če ni drugih določb, veljajo tale pravila: a) z dvigom roke zapre član LM vse smeri ne glede v katero smer je obrnjen; vozila, ki so na križišču morajo izprazniti križišče; b) voznik, ki vidi člana LM v hrbet ali prsi, mora vozilo ustaviti pred prehodom za pešče; c) voznik, ki vidi člana LM v bok, ima prosto pot naravnost na desno in levo in mora nadaljevati vožnjo.

Če so postavljeni za urejanje prometa na križiščih semafori, ustreza rumena luč znamenju pod točko a) rdeča luč znamenju pod točko b), zelena pa znamenju pod točko c)

Druga točka odredbe predpisuje, kako se morajo vozila razvrstiti že pred križiščem, da se v nadaljevanju vožnje skozi križišče med seboj čim manj ovirajo; kadar eno ali drugo vozi naravnost, zavije v levo ali desno. Razumljivo je torej da se morajo vozila, ki nameravajo v križišču, zaviti na desno, razvrstiti pred križiščem ob skrajni desni strani cestišča; vozila, ki nameravajo skozi križišče voziti naravnost, se morajo razvrstiti v sredini desne polovice cestišča — vozila ki nameravajo v križišču zaviti na levo, pa na levi strani desne polovice cestišča. Leva polovica cestišča mora biti prosta za promet v nasprotni smeri. Odredba zahteva tako razvrstitev le takrat če je križišče dovolj široko.

V samem križišču se morajo vozila strogo držati določil nove odredbe, ki pravi, da mora dati vozilo, ki zavije v križišču na levo, prednost vozilu, ki mu prihaja naproti po isti cesti. Če je križišče za določeno smer vožnje zaprto se morajo vozila, ki vozijo v to smer ustaviti pred križiščem, in to pred prehodom za pešče, če je tak prehod vidno označen. Nova odredba torej posveča motornim vozilom posebno poglavje, v katerem dopolnjuje zvezno Uredbo o prometu na javnih cestah in predpisuje razne dolžnosti korisnikom ceste, da bi se tako odvrnile številne ovire, ki so se pojavile zaradi hitrega razvoja prometa pri nas.

Prednost pred drugimi vozili na cesti in na križišču imajo samo reševalna vozila gasilska vozila in vozila organov za notranje zadeve kadar opravljajo nujno službeno vožnjo in če so opremljena s posebno sireno ali zvoncem. Na križišču ima reševalno vozilo prednost pred gasilskim vozilom, ne glede na to, s katere strani prihaja. Gasilsko vozilo pa ima prednost pred vozilom organov za notranje zadeve

Vsako drugačno tolmačenje prednosti vožnje na križišču kot n. pr. prednost osebnega avtomobila pred tovornim tovornega pred kolesarjem ali kolesarja pred vprežnim vozilom itd., je napačno in v nasprotju z določili prometnih pravil na javnih cestah in navedenih uredb.

I D

...odaj je začela... v šoli ji ... (caption partly illegible)

Rekruti pošiljajo pozdrave iz Sarajeva

Jesen tiho razplameneva občutek prihodnosti in v srce vnaša nemirne slutnje. Da. Tudi tukaj je nekaj resnice To je bilo od sprejema vpoklica, morda še od prej, pa do prvih srečanj v vojašnici. Vse to se razprši in pozabi, če bi stopili te jesenske dneve v naše šolske prostore. Nekateri se uče vsklajenosti pokretov, drugi so pravkar prišli z marša, tam spet razlaga oficir uporabo in zaščito najmodernejših orožij — povsod skupine znanja željnih mladih ljudi. Da bodo jutri sposobni, če bo treba, voditi enote za obrambo svoje domovine

Jesen je. Pozna Polne dež'a in megle. Že naletava prvi sneg. Kakor da hoče postaviti na preizkušnjo naše vedro razpoloženje. Naša šola je skoraj novega datuma. Tu smo se zbrali iz Zasavje, Bele krajine, iz vsake vasi od Triglava do Djevdjelije. Zapustili smo službena mesta, srednješolske klopi, ali napravili diplomske izpite na univerzi in v vojaških oblekah stopili v novo šolo, kjer se bomo usposobili za naš najvišji poklic — za obrambo socialistične domovine. Zavedamo se svojih nalog in časti, ki nam jo je dala — cvetu mlade inteligence — s katerimi besedami nam je čestital generalmajor ob prevzemu častne obveznosti, da nosimo ime gojenca šole za rezervne oficirje.

Mlade fante, ki so že začeli razmišljati na spomladansko ločitev od staršev, prijateljic in prijateljev, naj nikar ne muči negotovost, da je življenje v Armadi težavno in brez prave skrbi za vojaka. Vojašnica nam je s prijetnim vzdušjem in prijateljskimi odnosi, ki vladajo v JLA, in s skrbjo starešin za naše zdravje in življenje, nadomestila domače ognjišče. Vsak ve, da nobena Armada ne more obstajati brez vestne discipline.

Življenje v Armadi človek v večini primerov doživi le enkrat. Lepi bodo ti spomini. Liki vojakov-tovarišev defilirajo v mislih, marširajo enote, streljajo čete, obkoljujejo sovražnika — a v prostem času vesel razgovor, petje itd. V človeku se ustvarja podoba značaja našega vojaka-gojenca: upornost, iznajdljivost, samoiniciativa in pripravljenost. da čuva svojo domovino — prelito kri naših očetov in bratov-partizanov.

Na kraju se moram prisrčno zahvaliti v svojem in imenu Zasavcev tov. Lojzetu Hofbauerju iz Hrastnika, ki je naročil list.

Za Novo leto vam, dragi starši in tovariši, ne moremo stisniti roke. Pošiljamo vam iskrene čestitke za srečno in uspehov polno novo leto 1956!

Jesen in zima sta tukaj isto kakor pomlad, ki bruhi, hrepeni in kliče k življenju.

Na svidenje!

Slavko Šuklje, v. p. 9010-8/4, Sarajevo.

Ne pozabite: vsak naročnik „Zasavskega tednika" je zavarovan!

Izpred sodišča

URADNO OSEBO JE ŽALIL

Martin Raušel, zidar, stanujoč v Trbovljah, Trg Svobode št. 23, je bil dne 31. decembra 1954 v potniškem vlaku med postajo Sava in Trbovlje poklican od organa Ljudske milice, naj se legitimira. Obdolženec pa se je temu uprl in je poleg tega službujočega organa LM še žalil s prostaškimi besedami, zaradi česar se je moral obdolženec zagovarjati pred okrajnim sodiščem v Trbovljah. Obsojen je bil na 1 mesec zapora.

V RUDNIŠKI KOPALNICI JE KRADEL

Mirko Jakopin, zidar, stanujoč v Ljubljani, Celovška cesta št. 154, je leta 1953 vzel na škodo J. P. iz kopalnice zagorskega rudnika delovne hlače in delovne spodnje hlače v vrednosti 2500 din; nekaj dni pozneje pa na istem kraju na škodo L. B. 1 par skoraj novih gumijastih škornjev, vrednih 2500 din. — Zaradi obeh kaznivih dejanj se je moral obdolženec zagovarjati pred Okrajnim sodiščem v Trbovljah, ki ga je obsodilo na 1 mesec zapora, poleg tega pa mora trpeti še sodnijske stroške.

Lepotičje mora biti...

Sicer pa je taka razlaga precej laična. V resnici je namreč to morje dobilo svoj primek »rdeče« iz čisto drugih vzrokov. Etiologija imena še danes ni povsem razjasnjena, zdi se mi pa da še najbolj drži tisto, kar sem bral v letnem poročilu adenske luke za lansko leto. V tem poročilu izvaja neki angleški oceanograf ime z starega dela biblija kjer je to morje označeno kot »BAHR SOUPH« kar bi prevedeno iz hebrejščine na naš jezik pomenilo »morje alg«. V tem morju, enem izmed redkih se namreč lahko opazi prav čuden priroden pojav, ki ga imenujejo »morski cvet«. Povzroča ga intenzivna rast mikroskopsko majhnih živih bitij alg, ki vsebujejo karakteristično rdeče barvilo in ki žive v prvi vrsti v morski, prav redko pa v sladki vodi. Te alge imenujemo »TRICHODESMIUM ERYTHRAEUM«. Da te alge rastejo in se sploh morejo obdržati pri življenju, mora biti dovolj sonca hranljivih snovi in ne preveč nemirnega morja oziroma ne preveč tokov v njem. Sončne svetlobe pa je v tropskih morjih dovolj, toda hranljivih snovi na površini vode zelo malo, ker jih živa bitja prehitro izčrpajo. Ker ni hrane, ta bitja umirajo padajo v nižje plasti in kot mrtva spet predstavljajo hrano Če pa veter odnaša površinske sloje vode proč od obale, pridejo globlji na površino, kjer je dovolj sonca in tako lahko pričnejo alge bujno rasti in se množiti. To pa je vzdolž arabske obale najčešče, kadar pihajo jugozahodni monsuni. Takrat se torej morje rdeči, seveda ne na vsej svoji površini, temveč v večjih ali manjših madežih, kar je pač odvisno od množine alg in predelov, kjer se alge zadržujejo.

Morda bodo potniki ki se bodo vozili po Rdečem morju čez 20 ali 30 let zaužili manj prahu, če že ne z arabske, pa vsaj z afriške strani. Egipčani vlagajo velike napore da bi z namakanjem spremenili puščavo v plodno zemljo. Še bolj podjetni od njih so Francozi. V Bombayu sem srečal nekega francoskega inženirja, ki mi je pripovedoval, kako bo že čez 15 let del Sahare spremenjen v zeleno dolino. Pred leti je namreč francoska vlada pričela preiskovati geološki sestav puščave v južnem delu Sudana In res so leta 1952 dosegli prve uspehe. Po njihovem mišljenju je tam polno podzemeljskih jezer in rek. V globini kakšnih 100 metrov je pri vrtanju nastala nenadna eksplozija, visoko v zrak se je dvignil oblak peska, za njim pa je pričela teči voda v curku visokem nad 50 metrov. Analize so dokazale, da je ta voda zelo bogata na mineralnih snoveh in da postane po filtriranju užitna. Takih mest pa so pozneje odkrili še več in tako se množijo in večajo oaze v Sahari druga za drugo.

JIDDA VRATA V MEKO

(Nadaljevanje)

Poleg približno štirideset mož posadke nas je bilo na ladji še osem potnikov. Ladja ima v centralnem predelu na srednji palubi tudi šest kabin za dvanajst potnikov. Kabine so zelo udobne in lepo opremljene. Potnikom je na razpolago tudi moderna jedilnica in salon. Najdaljšo pot za seboj smo imeli moj prijatelj iz Zagreba, neka Grkinja in jaz. Vsi trije smo potovali iz Indije: midva domov v Jugoslavijo, naša sopotnica, žena zdravnika v indijski vojski, pa na obisk k staršem v Egipt. Vsako drugo leto si privošči to potovanje, včasih tudi z možem. Koliko časa hranijo pri hiši za to pot denar, je nisem vprašal, po njenem zapravljanju na brodu, še bolj pa po pristaniščih, sem sklepal, da njen mož odlično zasluži, čeprav nima privatne prakse.

Poleg nas treh je bilo še pet potnikov, ki so vstopili v Port-Sudanu. Trije od njih so bili Sudanci, ki so potovali v Egipt, dva mladoporočenca pa sta bila iz Libanona. Najprijaznejši in že takoj ob prihodu dostopen za razgovor pa je bil kakih petdeset let star trovec iz Kartuma. Zvedel je, da se bomo v Jiddi zadrževali več dni in je zato izbral našo ladjo, da bi mimogrede skočil v Meko. Bil je med nami edini mohamedanec, njegova ostala družba pa so bili sami Kopti. Govoril je precej dobro angleško, še boljše pa italijansko. Ko je sedel po zajtrku na srednji palubi in vlekel svojo »huko«, sem prisedel k njemu ter načel pogovor.

V začetku je bil zaprt vase, pozneje pa se je nekoliko odtajal. Na moja vprašanja je dajal tako zanesljive odgovore, da bi prej mislil, da imam pred seboj profesorja z muslimanske univerze v Kairu kot pa trgovca. Sicer nisem zvedel s čim trguje, bolj me je pač zanimalo njegovo potovanje v Meko in religija, kateri pripada.

Po desetih urah precej hitre vožnje smo okrog petih popoldne zapluli v Saudijske teritorialne vode. Pojem teritorialne vode mi je bil do takrat neznan. Strokovno izredno podkovan kapitan ladje pa mi je to pojasnil na preprost in razumljiv način:

Pod izrazom »teritorialne vode« štejemo pas morja določene širine, ki se vleče vzdolž obale neke države. V tem pasu ima tista država suvereno oblast. Pri nas ga imenujemo »obalno morje« in ga delimo v notranje morske vode in teritorialno morje. Notranje morske vode obsegajo luke, zalive in ožine med otoki, teritorialno morje pa sega približno šest milj od obale. Razloček je samo v tem, da pride suverenost države bolj do izraza v lukah in zalivih kot v teritorialnem morju. Kar se tiče obalnega morja, niso vse države edine glede njegove širine in tudi mednarodna konferenca v Haagu ni mogla rešiti tega vprašanja. Angleži težijo za tem, da bi bile vode široke samo tri milje. Nekatere južnoameriške države, zlasti Argentina, so pa šle tako daleč, da so razglasile teritorialno morje do sto milj od obale. Takega samovoljnega tolmačenja druge države seveda ne jemljejo resno.

JIDDA je največje pristanišče v Arabiji ob Rdečem morju. Ves ta velikanski polotok, ki je večji kot Indija, je v glavnem puščava, naseljena z nomadskimi plemeni Beduinov. Pokrajina se spušča od zahoda proti vzhodu. Ob Rdečem morju so precej visoki gorski grebeni, ki tečejo vzporedno z obalo. To spuščanje pa se neha na jugovzhodnem predelu, kjer se dvigajo srednje visoke gore. Z izjemo dolin v tem goratem predelu in delno tudi v Jemenu, pa je Arabija sama nerodovitna puščava, polna peska, usihajočih rek in strmih skal.

Tu živi nad deset milijonov ljudi. Saudska Arabija je največja država na polotoku in ima okrog pet milijonov prebivalcev v pokrajinah HEJAS in NEDJ. Meje niso natanko določene. Največje mesto je Meka s približno 100.000 prebivalci, in Jidda, ki jih nima dosti manj. Večje mesto je tudi Medina, katere luka YEMBO leži prav tako ob Rdečem morju, samo severno od Jidde. Glavno mesto države in prestolnica je RIJAD.

Največji in morda edini dohodek je imela država svojčas od romarjev v Meko. V zadnjih desetih letih pa je odkritje velikih ležišč nafte v vzhodnih predelih popolnoma spremenilo lice tega dela sveta in iz nekoč siromašne države je nastala danes ena izmed najbogatejših na svetu. »ARABIA FELIX« je dobila materialno osnovo za lepo ime »srečna«.

Čeprav je morje okrog Jidde zelo globoko, je plovba po njem nevarna. Vsepovsod je polno skalnatih čeri in koralnih otokov, mimo katerih vožnja še podnevi ni varna. To najbolj dokazuje zarjevalo ogrodje velikega parnika, ki še danes leži kakšne dve milji od obale nasproti mestu.

(Nadaljevanje sledi)

Občni zbor „Svobode" I v Hrastniku

Prostorov nimajo

Po otvoritvi občnega zbora z »Internacionalo«, ki sta jo izvajala združena godba in moški pevski zbor je predsednik »Svobode I« tov. Stanko Dolanc pozdravil zastopnika Glavnega odbora Zveze »Svobod« Slovenije, zastopnika okrajne zveze »Svobod« in zastopnika občinskega LO in druge.

Dnevni red je obsegal poročila upravnega odbora društva in vseh sekcij, ki jih je v društvu sedaj sedem. Iz poročil smo povzeli da je največja ovira za uspešnejše delo sekcij, zlasti dramske, pomanjkanje prostorov, saj imajo sekcije svoje prostore razstresene po vsem Zg. Hrastniku — noben oder pa nima ne sobe za garderobo ne sobe za vaje, šminkanje itd. Kljub vsem tem težavam je bila »Svoboda I« za svoje delo nagrajena z odlikovanjem II stopnje in so bili po sekcijah društva doseženi vidni uspehi. Najuspešnejše je nastopala godba, nato moški pevski zbor, ki ju vodi požrtvovalni dirigent tov. Viktor Malovrh. Tudi dramska sekcija se je udeležila tekmovanja rudarskih »Svobod« in dosegla častno 3. mesto. Najbolje je delala mladinska dramska skupina, v kateri je 20 članov. Več življenja bosta morali pokazati lutkarska in šahovska sekcija, n česar pa ni bilo storjeno za splošno izobraževanje delovnih ljudi. Pravilno je tovariš predsednik navedel da je bila izobrazbe najmočnejše orožje v boju delavstva proti kapitalistom — da pa je tudi danes, ko je pri nas delavski razred nosilec oblasti, izobrazba ljudi spet važen činitelj, saj pripravlja delovnega človeka, da uspešneje sodeluje v družbenem razvoju in se pripravlja za uspešno sodelovanje v upravljanju podjetij.

Ob ugotovitvi, da šteje društvo sedaj 442 članov, od tega 95 mladine, da pa je aktivnih komaj polovica članov, je tajnik društva poudaril da je dolžan podčrtati, da je »Svoboda I« v Zgornjem Hrastniku med prvimi glede dejavnosti, glede odrske oprave in razpoložljivih prostorov pa — ne po svoji krivdi — najbrž na zadnjem mestu v okraju. Zato je bila utemeljena zahteva vseh navzočih članov in predlog predsednika Dolanca, da se mora »Svoboda I« neodložljivo lotiti gradnje Delavskega kulturnega doma in je bil tudi takoj izvoljen iniciativni gradbeni odbor. Novi upravni odbor društva naj takoj ob pomoči občinskega LO preseli stranke, ki zasedajo prostore ob kino dvorani, da dobi te lokale dramska sekcija društva — pa tudi knjižnica ki ima sedaj že 2.664 knjig in jih hrani in izposoja v prehodni sobi in je zato delo otežkočeno, bi prišla do potrebnih prostorov.

Naloge, ki so bile društvu nakazane v diskusiji in sprejeti sklepi bodo »Svobodo I« gotovo tudi v bodoče uvrščali med prve v društvih naših »Svobod«. Za članstvo bodo izdelali kartoteko in izdali nove izkaznice, in v sekcije društva bodo pritegnili še več sedaj neaktivnih članov, zlasti pa mladine. Spet naj bi začel z vajami in nastopi ženski pevski zbor, ko bo nastopila službo na gimnaziji strokovna učiteljica za petje. Društvo bo vključevalo svoje člane in članice v tečaje, ki bodo organizirani v Zg. Hrastniku, in bo tudi samo organiziralo predavanja, saj je bil v upravni odbor društva izvoljen prof. tov. Vinko Žnidar, ki ima glede dela v ljudski univerzi že bogate izkušnje. Še več bo treba sodelovanja s »Svobodama« v Sp. Hrastniku in na Dolu, kamor se širi dejavnost rudnika in bo tam mnogo rudarjev, za katerih razvedrilo in izobrazbo bo treba poskrbeti.

Z ugotovitvijo da je delavska kultura samo ena in da vsi člani »Svobod«, kot nekoč, delajo le za napredek proletarskega Hrastnika, je bil uspešni občni zbor »Svobode I« zaključen. Mi članstvu čestitamo k doseženim uspehom in jim jih želimo tudi v bodoče.

J. K.

DVE USPELI DRAMSKI GOSTOVANJI »SVOBODE« CENTER«

V Litiji je bil prejšnji teden občinski praznik. Za zaključek so Litijani povabili trboveljsko »Svobodo - Center«, da bi gostovala na litijskem odru z dramo »Ana Christie«, ki je doživela že v Trbovljah tako prodoren uspeh.

Polna dvorana je bila dokaz, da so bili gostje dobrodošli, igralci pa so se potrudili in doživeto odigrali dramsko delo. Poslušalci so se laskavo izražali o uprizoritvi in izrazili željo, da bi se Trboveljčani še večkrat oglasili in obiskali Litijo.

V nedeljo so igro ponovili v Šmartnem pri Litiji. Tudi tu so ljudje napolnili dvorano in napeto sledili dogajanju na odru. S tem je bil uspešno zaključen litijski občinski praznik, trboveljski igralci pa so vpletli v venec svojih uspehov nov svetal list.

Dore Klemenčič: »Mati, prišel je čas!«

Slovenski izseljenski koledar 1956

praktično darilo za nas vse

Sredi novembra je izšel Slovenski izseljenski koledar za leto 1956, ki ga že tretje leto izdaja Slovenska izseljenska matica za slovenske izseljence po svetu. Izseljenski koledar kakor tudi ilustrirani mesečnik »Rodna gruda« sta si v treh letih pridobila številne naročnike in bralce v Združenih državah Amerike, v Južni Ameriki, v Afriki, Avstraliji ter v mnogih evropskih državah.

Tudi ta letnik Izseljenskega koledarja je uredil književnik Tone Seliškar. Koledar obsega 288 strani in je bogato opremljen s 178 fotografijami iz domovine kakor tudi iz vseh krajev, kjer žive naši rojaki. Domači avtorji so prispevali članke o političnem, gospodarskem in kulturnem življenju v Sloveniji in Jugoslaviji — v nekako polovici koledarja pa so objavljeni prispevki rojakov — izseljencev samih. Tako postaja Slovenski izseljenski koledar iz leta v leto zbornik dragocenih zgodovinskih zapiskov iz življenja in delavnosti slovenskih izseljencev po vsem svetu.

Naslovna stran, ki predstavlja na lepi modri podlagi živobarven zemljevid Slovenije, je okusno opremil slikar Janez Trpin. Cena koledarju je 500 din. Naročila sprejema Slovenska izseljenska matica, Ljubljana, Cankarjeva 5/I ki ga tudi odpošilja na želene naslove, dobite ga pa tudi v knjigarnah.

Slovenski izseljenski koledar priporočamo zlasti tistim, ki imajo svojce in prijatelje v tujini, da jim ga pošljejo kot lepo novoletno darilo.

M. Š.

308 prireditev — 91.800 obiskovalcev

Včasih številke mnogo povedo! Zatorej danes nekoliko podatkov o celoletnem delovanju zagorskih društev in množičnih organizacij.

Prva ugotovitev: leto, ki gre h kraju, je prineslo Zagorjanom toliko raznih uspelih prireditev in nastopov kot nobeno poprej. Od začetka leta pa do minulega meseca so zagorska društva in organizacije pripravile 308 raznih nastopov. Se pravi, da so imeli v Zagorju praktično vsak dan, bodisi igro, koncert, tekmo ali pa proslave in akademije ter razstave. To pomeni, da so aktivni člani teh društev in organizacij stremeli za tem, da bi v letošnjem jubilejnem letu pokazali resničen vzpon svoje dejavnosti.

To jim je uspelo. Uspelo zato, ker so vztrajali in mnogokrat pod zelo težavnimi okoliščinami dokazovali, da je moč z voljo in zavzetostjo premagati vse težave.

Takole pove statistika: 30 dramskih prireditev, 24 koncertov, 35 akademij in proslav, 39 športnih prireditev, 64 zborovanj, 7 glasbenih koncertov, 13 razstav, 159 izletov in še nekaj drugih prireditev.

Druga ugotovitev: celotne prireditve si je ogledalo skoraj 100.000 ljudi. Torej: vsak Zagorjan je obiskal povprečno 14 prireditev. S tolikšnim obiskom so se Zagorjani nedvomno uvrstili med tiste zasavske kraje, kjer obisk prireditev ni bil nikdar problem.

Tretja ugotovitev: s tolikšnim obiskom so Zagorjani spoznali dejavnost svojih društev ter jim na ta način dokazali, da budno spremljajo vso dejavnost svojega kraja. To pomeni, da so vsi obiskovalci dobili precej različnega znanja in vpogleda v različno dejavnost.

Kaj pa v bodoče? Izgledi so slabi: smo sredi zime. Razne skupine delajo, oziroma pripravljajo se. Morda pa bodo ravno ti zimski meseci prinesli zagorskemu prebivalstvu novih stvaritev. Prav bi bilo, da bi vsem skupinam, ki se pripravljajo za kakršne koli prireditve, pomagali in jih morda tudi gmotno podprli. To smo dolžni, kajti želimo, da bi prihodnje leto lahko zapisali še večje številke.

Milan V.

Z občnega zbora „Svobode" v Zidanem mostu

Izobraževanje bo treba poživiti

Pred dnevi je bil redni letni občni zbor »Svobode« v Zidanem mostu. Pred polno malo dvorano so podajali odborniki društva obračun svojega dela v preteklem poslovnem letu. Iz poročil odbornikov smo razvideli, da ma »Svoboda« v Zidanem mostu 165 članov, od katerih pa so se le redki udeleževali v pevskem, dramskem ali izobraževalnem odseku. Večina članstva se ne zaveda da je delo v »Svobodi« častno in prostovoljno za splošni kulturni dvig ljudstva. Zaradi tega odbor tudi ni dosegel takih uspehov, kot bi jih sicer. Knjižnico društva posluje redno žal jo obiskujejo le redki člani večinoma mladina. Najdelavnejši je bil vsekakor pevski odsek. Dramski odsek je pričel z delom šele v zadnjem času. V »Svobodo« se je vključila nova mladina, ki vzbuja upe, da bo delo v društvu živahnejše.

Velik uspeh pa je dosegla »Svoboda«, ko je tik pred občnim zborom prevzela v svojo upravo še nedograjen bivši zadružni oz. sindikalni dom. Po prizadevnosti LO Radeče sedaj dom znotraj urejujejo. V prenovljeni dvorani je že bil uspela akademija ob prazniku 29. novembra, katera prireditev je bila plod dela s šolsko mladino, člani LMS in člani »Svobode«.

Članstvo je bilo na občnem zboru soglasno da je treba delo zobraževanja članstva in ljudskih množic poživiti. Zato je treba ustanoviti stalno čitalnico, uvesti redna mesečna predavanja, poglobiti delo v vseh društvenih odsekih, zlasti pa je treba članstvo zainteresirati, da bo segalo po lepih knjigah v knjižnici. Tudi šahovski in telesnovzgojni odsek naj pričneta živahneje delovati. K delu je povabiti tudi okoliško kmečko mladino, ki se želi izpopolnjevati in izobraževati ki pa danes še stoji ob strani.

Tudi dovršitev doma naj bo stalna skrb novega odbora, da bo tako res hram kulture, v katerem se bo zbiralo vse kar želi izobrazbe in napredka.

Okrajno zvezo »Svobod« je zastopal na občnem zboru tovariš Pavle Kovač iz Trbovelj ki je dal članstvu v diskusiji potrebne napotke za nadaljnje uspešno delo.

„Dijak-prosjak" na radeškem odru

Za nami je že pet popolnoma razprodanih predstav operete »Dijaka — prosjaka«, a vendar zanimanje zanj še nič malo ni ponehalo. Vse to da slutiti, da so izvajalci, publiko ogreli, da ji stvar ugaja da skoraj enoletni trud, ki so ga v delo vložili pevci pod vodstvom dr. Karla Matka, ni bil zaman. Da pa je bilo treba vložiti v to delo mnogo truda, mnogo dobre volje potrpežljivosti in vztrajnosti in končno tudi mnogo časa, tega skoraj ni treba podčrtavati.

Vendar pa bi kljub temu radeškega »Dijaka — prosjaka« rad osvetlil ravno s te strani, kajti zdi se mi da na podeželskih odrih takih predstav ne moremo in tudi ne smemo ocenjevati z merilom nekih umetniških dosežanj: šolanih pevcev ni, sami amaterji so ki so do nedavnega mogoče še prepevali v kakšni veseli družbi, pri kakšnem ličkanju koruze ali trganju fižola — kvečjemu, da jih je pot zanesla v kak amaterski pevski zbor. Pojo pa radi! In še nekaj: že dobri pevci niso gosto posejani, še teže pa je najti človeka ki bo hkrati pevec in igralec, ravno to pa operета od njega zahteva.

Zato je moj namen, da osvetlim danes pevce in igralce pri radeškem »Dijaku — prosjaku« prav s tiste strani, ki nanje kritiki in tudi občinstvo kaj radi pozabljajo.

Glavne ženske vloge: dve izmed njih sta gospodinji s polnimi rokami dela s skrbjo za družino, ena stanuje celo precej oddaljeno; tretja dijakinja-maturantka, ki ji študij v tem zadnjem letu gotovo ne dovoljuje prostega časa na pretek. In vendar so bile redke skušnje, na katerih bi — predvsem pri dve — manjkali. Zato uspeh tudi ni izostal. Njihovi terceti kakor tudi solo nastopi bodo gotovo ostali v prijetnem spominu.

Glavne moške vloge: eden delavec, zaposlen pri težaškem delu, pogoste tudi po deset ur in še več na delu izpostavljen vremenskim neprilikam, in poleg tega še uro in pol oddaljen; in vendar se lahko pohvali, da ni zamudil nobene skušnje. Njegova igralska pot je kratka in ne bogata pa si vendar po končani predstavi slišal v dvorani klice: »Dijaka hočemo, dijaka na oder!« Drugi: poštni uslužbenec z nočno in dnevno službo. Mnogokrat se je zgodilo, da je prišel z službe naravnost na oder, ali pa z odra odšel naravnost v službo. Če pa je bil prost, je po skušnji še vedno minila ura, preden je bil doma. In vendar je bilo malo skušenj brez njega. Tretji: učitelj — pouk dopoldne in popoldne; prenatrpan razred — 56 otrok; izvenšolsko že tako zaposlen da večkrat drži v rokah po več vabil in premišljuje, katerega sestanka ali seje bi se udeležil. Skušnje pa kljub temu ni zamudil nobene.

In še tisti, ki na odru predstavljajo ljudstvo: ujetnike, meščane, plemenitnike — zbor. Pisana družba jih je: vse mogoče poklici, vsak s svojimi dolžnostmi in vsakdanjimi skrbmi; nekateri oddaljeni po uro hoda po dežju in mrazu so prihajali k skušnjam. Za seboj imajo sicer že dve operети, toda tokrat je bila pa skoraj opera tako so dejali. Malo jih je prvič sicer »zaneslo«; pa so zato v naslednjih predstavah zapeli in zaigrali, da je bilo veselje!

In končno še 18 mož orkestra. Iz vseh vetrov so zbrani; starši in mladi; enemu so lažje že čisto osiveti, drugemu pa se noge niti ne dotikajo tal ko sedi za pultom. Delavci, kmetje, uslužbenci, upokojenci, študentje, dijaki in šolarji. To je sedaj njihov drugi nastop. Pri »Himeniki princesi« so začeli, a se niso ustrašili takega skoka, zato so uspeli.

Pa vendar še niso vsi. Manjka še beseda o tistih ki so morali oskrbeti sceno, luč, obleke, rekvizite; o tistih, ki pri vsaki predstavi štiri ure maskirajo: skoraj šestdeset jih je, ki jim je treba spremeniti obraz.

O dirigentu in režiserju pa beseda res ni potrebna, njuno delo je dobro poznano, in pa — saj bi vsega tega ne bilo, če bi njiju ne bilo.

Sedaj — tako mislim — bo ocena mnogo bolj pravična in pravilna. Gledano skozi tako prizmo pomen »Dijak — prosjak« v Radečah nedvomno lep uspeh; ob takem kriteriju bodo potem rahle disonance padanje iz takta, premajhna uglajenost, nepravilna drža rokavic in podobno — kar so nekateri strogi kritiki takoj opazili in očitali — postale precej manjše napake, ki jih človek, ki ocenjuje celoto, niti omenil ne bo. Tudi kakšen pomilovalen »saj je še kar šlo«, je premajhno zadoščenje za vloženi trud.

Rad bi h koncu povedal še tole: uspeh je bil dosežen, toda bil bi lahko še večji, če bi vse nastopajoče ves čas priprav spremljala misel nanj. Tudi bi mogoče šlo z manjšim trudom če bi bili disciplina in zavzetost za delo že pri prvih skušnjah taki, kakor sta bili proti koncu. Mnenje sem, da bi se marsikaj več doseglo z manj truda, a z večjo dobro voljo in predanostjo stvari.

P.J.

Tudi na Bučki so delavni

Smo v času, ko se nagiba leto h koncu in vsak polaga obračun o svojem delu. Tako tudi mi na Bučki. Hotela bi prikazati delo, ki zanj mnogi ne vedo, mi pa smo vanj vložili mnogo truda in veselja.

Sedaj pa kar po vrsti! V oktobru smo se pridno pripravljali na drugi občinski praznik, ki smo ga — čeprav s skromnimi sredstvi — dostojno proslavili. Vse sile smo vložili v priprave za kmetijsko razstavo ki je bila v tem kraju prvič. Razstavljali so poljedelci, sadjarji in čebelarji. Razstavljenega je bilo največ sadja. Naši gospodarji so svoje pridelke zbrali z nezaupanjem in jih prinašali v šolo. Tu so jih strokovnjaki OZZ Krško sortirali in uredili razstavne prostore. Razstava je bila odprta tri dni. Obiskali so jo: predsednik in podpredsednik okraja Trbovlje tov. Gosak in Zupančič član Izvršnega sveta tov. Lih, zvezni ljudski poslanec tov. Jazbinšek, predsednik SZDL Sevnica tov. Lipovšek, sekretar občinskega komiteja ZK Sevnica, predsednik okraja ZB Novo mesto in drugi vidni predstavniki okraja Trbovlje in Novo mesto ter mnogo domačinov.

Razsavni prostor so bil okusno in lepo urejeni v zadovoljstvo vseh obiskovalcev. Razstavljalci najboljših pridelkov so bili nagrajeni. Prvi nagradi sta dobila tov. Rajko Komljanec in Franc Peterlin.

Dne 30 oktobra je bila v Zadružnem domu akademija, ki so jo priredili šolski otroci in ki je vsem ugajala.

Dne 1. novembra je bila v kraju spominska seja ki so ji prisostvovali tov. Lih, Jazbinšek in Lipovšek ter starši in brat prvega padlega borca na Bučki Joška Laška. Za tem smo položili venec na njegov grob kjer je učenka VI. razreda ganljivo deklamirala pesem »Pismo materi iz groba« in pred spominsko ploščo na Zadružnem domu.

Tud igralska skupina se je pridno oprijela dela; za 13. november je naštudirala veseloigro »Stari grehi« ki jo je režiral tov. Marjan Drčar. Igra je dobro uspela in so se navzoči lahko po mili volji nasmejali. Po treh tednih so jo ponovili v Skocjanu kjer je bila zelo dobro obiskana. Z igro bodo v kratkem gostovali še na Raki.

Tudi 29. november nas ni našel nepripravljene. Šolska mladina je dala program, med katerim je bila tudi igrica »Rdeča kapica«, ki je bila najmlajšim posebno všeč.

Udeleženci prireditev so bili — po pripovedovanju — veselo presenečeni. Vendar bi bilo želeti, da bi se starši in ostali vaščani kulturnih prireditev udeleževali v večjem številu in s tem dali priznanje nastopajočim.

Dne 15. novembra smo tudi pri nas začeli s tečajem RK za žensko mladino. Imamo dve letnika, ki ju obiskuje 20 mladink. V prvem letniku se vse prizadete niso odzvale pozivu ker se ne zavedajo, da s tem škodujejo le same sebi. V drugem letniku je obisk stoodstoten. Dekleta ga z veseljem obiskujejo.

Pred nami pa je sedaj še mnogo dela s pripravami za Novoletno jelko. Učiteljstvo je napravilo podroben program, ki je sledeč: dedek Mraz bo z šole popeljal otroke skozi vas v Zadružni dom kjer bo v lepo okrašeni dvorani obdaritev in pogostitev mladine. Po obdaritvi pa se bodo otroci zabavali z lutkami meti žogic v tarčo in reševanjem uganik. Učiteljem bodo pri pek in izvedbi prireditve pomagale tečajnice 2. letnika tečaja RK.

Pa ne samo šolska mladina, tudi gasilci pripravljajo za zaključek starega leta silvestrovanje z igro »Ploha«.

S temi vrsticami sem torej dokazala, da na Bučki ne držimo križem rok, četudi je o nas le malo slišati.

M.

Zasavske knjižnice so dobile za 200.000 dinarjev novih knjig

Te dni je okrajni odbor prosvetnih društev zasavskega okraja nakupil za 200.000 din knjig. Knjige bodo dobile vse zasavske knjižnice. Ker je vseh knjižnic v okraju približno 60, bodo darovane knjige lepo in dragoceno darilo zasavskim bralcem.

Znano je, da imajo zlasti vaške knjižnice malo knjig. Vaška društva nimajo za nakup knjig potrebnih sredstev. Zato je prav, da v prvi vrsti skrbimo za vaške knjižnice. Kajpak pa tudi v naših revirjih ponekod knjižnice niso kaj bogate s knjigami. Stalni bralci so tako rekoč vse knjige že prebrali. Morda se bodo sedaj ob zaključku leta le našli v naših množičnih organizacijah sredstva, ki bi jih namenili za povečanje svojih knjižnic.

BIZELJSKO

Moški, ženski in mešani pevski zbor KPD Kapele je priredil pod vodstvom tov. Ivana Pintariča koncert slovenskih narodnih in umetnih pesmi v Zadružnem domu na Bizeljskem.

Kmetijska zadruga Bizeljsko je odstopila pevcem dvorano Zadružnega doma brezplačno, pevci pa so ubrano zapeli premalo številnim poslušalcem naše najlepše slovenske pesmi.

Zbor KPD Kapele bodo gostovali še v Pišecah, Brežicah in ostalih krajih občine Brežice.

D. V.

— — — — — — — Tukaj odrežite! — — — — — — —

DOPISNICA

Znamka za 10 din

Upravi

„Zasavski tednik"

Trbovlje

TRG REVOLUCIJE ŠT. 28

Z DNI PO SVETU

Med najpomembnejše dogodke zadnjih dni štejemo vsekakor

izvolitev Jugoslavije v Varnostni svet,

kar se je zgodilo šele po 36 glasovanjih, ko je dobila naša država potrebno dvotretjinsko večino. Pri tem zadnjem glasovanju so dobili Filipini, stalni tekmec naše države pri kandidaturi za Varnostni svet, samo 11 glasov, Jugoslavija pa pet glasov več, kakor jih je potrebovala za izvolitev.

S temi volitvami je bilo zaključeno deseto zasedanje Generalne skupščine Organizacije združenih narodov, ki bo prešlo v zgodovino te najvažnejše mednarodne organizacije kot eno najpomembnejših zasedanj. Na tem zasedanju se je organizacija

močno približala univerzalnosti

s tem, da je bilo ob tej priložnosti sprejetih v članstvo 16 novih članov, s čimer je poraslo število članov organizacije na 76. S tem sprejemom se je eno temeljnih načel Združenih narodov močno približalo svojemu uresničenju, mednarodnemu sodelovanju pa so se odprli novi vidiki.

Predsednik Tito

je te dni zaključil svoj obisk v Addis Abebi ter v spremstvu cesarja Etiopije odpotoval v druge kraje prijateljske afriške države. V dneh obiska so naši in etiopski gospodarstveniki obširno razpravljali o možnostih nadaljnjega sodelovanja med obema državama ter poglobitvi vseh vrst stikov med njima.

Prejšnjo nedeljo so v Posarju

znova volili,

tokrat poslance v posarski parlament, pri čemer so pronemške stranke zopet odnesle pomembno zmago. Dobile so 33 poslanskih sedežev od 50, vendar tudi Hofmannova stranka, ki zagovarja evropeizacijo Posarja, ni slabo odrezala. Dobila je skoraj 22 odstotkov glasov in 13 poslanskih mest, s tem pa so se zopet precej okrepile pozicije Francije v njenem prizadevanju, da bi ostala dežela izven zahodnonemške države in pod njeno, vsaj delno kontrolo.

V Alžiru se je položaj v zadnjih dneh

zopet poslabšal,

ko je državo prepravil val atentatov in napadov in ko je bilo samo tekom enega dneva in noči ubitih med trideset ljudi. Upor alžirskih nacionalistov se je razširil skoraj na celotno ozemlje.

Kot vzroke poslabšanja položaja navajajo predvsem nesoglasja med francosko vlado in alžirsko posvetovalno skupščino, zaradi česar so tudi v nekaterih okrožjih odložili parlamentarne volitve v novo francosko skupščino.

V Afriki se že nekaj dni veseli svojega rojstva

najmlajša republika na svetu

— Sudan — dežela s površino milijon kvadratnih milj in 8 do 10 milijoni prebivalcev ter z velikimi gospodarskimi možnostmi, zlasti v pogledu kmetijstva.

V Egiptu so proti pričakovanju sprejeli razglasitev neodvisne republike Sudana še dokaj ugodno, čeprav so v preteklosti večkrat izražali pretenzije na državno skupnost s to deželo.

Telovadna akademija trboveljskega „Partizana" je uspela

Kmalu po pričetku redne telovadbe meseca septembra je vaditeljski zbor TVD Partizana v Trbovljah začel razmišljati o prireditvi telovadne akademije, na kateri naj bi člani Partizana pokazali svoj napredek. Odločitev ni bila lahka, kajti vodniki telovadnih skupin so dobili mnogo novincev, ki jih je bilo treba temeljito pripraviti za javno prireditev. Po napornem in vestnem delu se je vodstvo društva odločilo, da Trboveljčanom pripravi telovadno akademijo.

Preteklo soboto, 17. t. m., se je zbralo v dvorani Delavskega doma v Trbovljah mnogo ljubiteljev telovadbe in telesne vzgoje nasploh in sodeč po njihovem navdušenju lahko rečemo, da jim ni bilo žal časa, ki so ga prebili v dvorani.

Priznati moramo, da so bile posamezne telovadne točke skrbno naštudirane in da so vsi telovadni oddelki pokazali precejšen napredek. Program je obsegal izvedbo prostih vaj, raznoterosti, talno in orodno telovadbo.

Že v prvi točki sporeda so ljubke cicibanke navdušile občinstvo z vajami s sončniki. Bil je res užitek gledati ta drobiž, kako enotno in strumno je po taktu klavirja izvajal svoje vaje. Za njimi so nastopili pionirji s prostimi vajami, ki pa niso pokazali tiste izurjenosti in enotnosti kakor cicibanke; vse preveč so pionirjem uhajale oči v dvorano, če bodo tamkaj zagledali svoje starše, namesto da bi pazili na izvedbo vaj. No, kaj hitro so potolažili vse navzoče mladinci, ki so na konju brez ročajev izvedli nekaj zelo uspelih točk. Prav dobro so se nato odrezale mlajše mladinke z izvedbo narodnih kol, mladinci pa takoj za njimi z vajami talne telovadbe na blazinah. — Zelo dober vtis so napravile mlajše pionirke z vajami s trakovi. Članice na bradlji so pokazale z zelo zahtevnimi vajami velik napredek; vsaka posebej je žela priznanje gledalcev. Najboljša je bila tov. Fortejeva, njej pa je sledila tov. Lepova, ki ima vse pogoje za najvišji naslov, če bo tudi v bodoče tako redno in pridno vadila.

Zelo dobri so bili člani na bradlji. Opaziti je bilo, da so vložili v vaje mnogo truda in volje, kajti vsak posamezni telovadec je pokazal zanesljivost in prožnost v izvajanju napornih telovadnih prvin. Prihod in odhod k orodju pa ni bil vseskozi dovolj strumen. V bodoče bo treba posvetiti večjo pazljivost korakanju. Med telovadečimi člani smo videli velik napredek tov Trugerja, ki je bil za cel razred boljši; pri tem telovadcu se opazi, da ima za seboj že več nastopov v republiških telovadnih vrstah.

Starejše pionirke so se predstavile s kiji in zelo enotno izvedle svoje vaje. Dobro je uspela talna telovadba, ki so jo prikazali člani in članice. Žal pa je bil za pravilno izvedbo oder premajhen. Ta pomanjkljivost je prišla do izraza tudi pri prostih vajah. Zelo skrbno je bila naštudirana in izvedena prosta vaja mladink s krogi. Posebno nazadnje izvedena skupina je bila posrečena. Največjega priznanja pa so bile deležne mladinke z izvedbo vaj na švedski klopi. To naporno izvedbo so mladinke po zaslugi svoje vaditeljice tov. Marice Bizjakove podale neoporečno. Za zaključek so nastopili še člani in članice s prostimi vajami. Brezhibna izvedba vaj članov in članic je bila nagrajena z dolgotrajnim ploskanjem.

Strelsko tekmovanje v Vidmu-Krškem

Prvo mesto je dosegla SD Celuloza z 275 krogi

Napovedano tekmovanje okr. strelskega odbora v Trbovljah dne 18. decembra v počastitev Dneva JLA je bilo v Vidmu-Krškem na strelišču Tovarne celuloze in roto papirja.

Prehodni pokal, ki ga je leta 1953 poklonili OLO Trbovje za tekmovanje v čast JLA in ki ga je leta 1953 osvojil TVD »Partizan« na Dolu pri Hrastniku, lansko leto pa Strelska družina v Hrastniku, je sedaj osdojila SD »Celuloza« v Vidmu-Krškem, ki je od 15 nastopivših strelskih ekip dosegla največje število krogov.

Rezultati so bili naslednji: 1. mesto je dosegla SD »Celuloza« (Videm-Krško) z 275 krogi (Danko 102, Krošelj 98, Zalokar 75); 2 mesto SD »Pionir« (Videm-Krško) z 254 krogi (Kemperle 88, Lapuh 89, Potokar 77); 3. mesto SD »Papirnica« (Radeče) z 222 krogi (Brilej 71, Dolar 84, Pangeršič 67).

Tem sledijo: Artiče (211 krogov), SD Zidani most (177), SD Zidani most I, SD Hrastnik II, TVD »Partizan« Zagorje, SD Hrastnik I, SD Dol pri Hrastniku, SD Senovo, SD Trbovlje, TVD Papirnica Radeče, TVD »Partizan« Dol pri Hrastniku in SD »Mehanika« Trbovlje.

Ta prvi večji nastop strelske organizacije je povsem uspel. Dokazal je, da je strelstvo organizacija, ki si počasi, a vztrajno utira pot med ostalimi športnimi organizacijami, da ima pravilen odnos do vseh razredov naše družbe, saj so bili tekmovalci tako delavci, nameščenci, kmečki sinovi, učitelji, kakor ostali poklici in da ima dovolj pripadnikov med starejšimi in med mladino.

Kinematograf

Kino »Svoboda - Center« v **Trbovljah** bo predvajalo od petka do torka ameriški film **»Senca preteklosti«.**

KINO »Svoboda - Trbovlje II« bo imelo na sporedu od sobote do ponedeljka ameriški film **»Začarani otok«.**

Kino Brežice predvaja od 23. do 25. dec. amer. barvni film **»Začarani otok«**; od 26. do 29 dec amer. barvni film **»Osamljena pištola**; od 30. dec. 1955 do 1. januarja 1956 ameriški barvni film **»Škrlatna dolina«.**

»Partizan« Sevnica predvaja od 24. do 25. dec. ameriški film **»Ni malih grehov«**; od 30. dec. 1955 do 1. jan. 1956 ameriški film **»Slavolok zmage«.**

Kino Brestanica predvaja od 23. do 25. dec. amer. pustolovski film »Blago Kalifa«; od 28. do 29. dec. angl. kriminalni film **»River Street 99«**; od 30. dec. 1955 do 1. januarja 1956 avstrijski film **»Privatna tajnica«.**

Vremenska napoved za prihodnji teden

V spološnem nestalno s pogostimi povečini snežnimi padavinami. Koncem tekočega tedna ali v začetku prihodnjega tedna močan padec temperature s snegom. Nato za nekaj dni razjasnitve s poostrenim mrazom.

PREKLIC

Preklicujem neresnične govorice, izrečene meseca februarja o Ivanu Rudolfu iz Kisovca, barake 30. — Ivan Roglič, Zagorje, Kisovec 29.

OBVESTILO

Obrtna zbornica Krško bo v mesecu januarju 1956 organizirala večtedenski večerni tečaj za kandidate stavbne stroke, zidarje in tesarje, kjer naj bi se usposobili v teoretičnem delu, tako da bi bili zmožni uspešno opraviti mojstrski izpit iz navednih strok.

Zaradi tega se naj vsi interesenti, ki imajo že večletno službeno dobo v gradbeni stroki in ki žele opraviti mojstrski izpit, pismeno ali osebno zglasijo na tukajšnji zbornici takoj, najpozneje pa do 30. dec. 1955. Stroški tečaja gredo v breme vsakega kandidata.

Vse ostale informacije se dobe v pisarni obrtne zbornice v Krškem.

Obrtna zbornica Krško

Opozorilo!

Okrajni ljudski odbor v Trbovljah obvešča vse davčne zavezance socialističnega in privatnega sektorja, da je z dnem 20. decembra 1955 prenehala poslovati pri bivšem okrajnemu LO Trbovlje Uprava za dohodke ter so se prenesli vsi posli na uprave za dohodke pri občinskih ljudskih odborih.

Izjemoma bo odsek za dohodke pri bivšem OLO Trbovlje vršil do 31. decembra 1955 še registracijo računov ter odmero davkov na dediščine, darila in takse ter davka o prenosu nepremičnin.

Šef odseka za dohodke
OLO Trbovlje

Zadružna hranilnica in posojilnica Brežice

razpisuje eno delovno mesto. Nastop službe 1. jan. 1956 Pogoji: popolna srednja šola, po možnosti Ekonomski tehnikum ali nepopolna Srednja šola z večletno strokovno prakso. Plača po uredbi, dopolnilna plača po strokovni sposobnosti. Pismeno prošnjo je dostaviti do 28. decembra 1955 na upravo naslovnika.

Po sedmih letih

konec edinega hokejskega kluba v našem okraju

V Brežicah deluje že sedmo leto športni klub za drsanje in hokej na ledu ki nosi zadnje leto ime HK »Krka« Brežice.

Brežiški hokejisti so dosegli že več lepih uspehov: bili so že prvaki III. zvezne lige, v republiškem merilu pa so se ob sodelovanju vseh slovenskih hokejskih klubov povzpeli na 3. oziroma 4. mesto

Klub se je vseskozi boril z velikimi finančnimi težavami, ki pa so letos dosegle višek.

Za popravilo igrišča, razsvetljave, dopolnitev opreme, za treninge in tekmovanja bi klub potreboval okrog 300.000 din. Nekaj sredstev bo vodstvo kluba samo preskrbelo, za preostali pretežni del potrebnega denarja pa je vodstvo kluba zaprosilo za pomoč podjetja OLO Trbovlje in LO Brežice. Brežiška podjetja so se odzvala le v manjšem obsegu. Tudi pri OLO Trbovlje brežiški hokejisti niso našli razumevanja — kot odgovor na prošnjo za pomoč so dobili le odgovor: »Obrnite se na LO Brežice!« Tu pa so dejali: »Za sedaj nimamo niti dinarja, morda bo kaj meseca februarja 1956, toda nič ne obljubimo.« — Tako je HK »Krka« iz Brežic kar se finančnega vprašanja tiče, v slepi ulici, iz katere ni izhoda, tako da je klub pred razpustom.

Zdi se mi, da je škoda, da bo po sedmih letih delovanj prenehal edini klub za drsanje in hokej na ledu v sedanjem trboveljskem okraju in da bo naš okraj izgubil z stopnika v republiškem tekmovanju v tej športni veji. V letošnji sezoni naj bi HK »Krka« tekmoval v II. republiški ligi, kjer ima vse možnosti, da zasede eno izmed prvih mest.

Razumem še nekako, da LO Brežice trenutno ne more kluba finančno podpreti, saj je brežiška občina z najnižjim narodnim dohodkom na prebivalca v okraju. Teže pa razumem, da OLO Trbovlje nima možnosti kluba finančno podpreti, zlasti še, ker je klub edini v okraju in tako reprezentira okraj. Krški okraj je bil veliko boli s romašen od današnjega trboveljskega, vendar je klub podpiral v tolikšni meri da je lahko životaril. Torej gre pri vsej stvari le za razumevanje in dobro voljo.

Brežiški hokejisti so skromni. So edini klub v Sloveniji in verjetno v vsej državi, ki nastopa še z opravo iz leta 1949. Fantje imajo veliko volje in premagujejo vse že nemogoče težave. Letos pa je prišlo tako daleč, da tudi dobra volja nič ne pomaga in bo klub moral prenehati z delom. Igralci se bodo porazgubili po drugih klubih. Škoda je le za ves dosedanji trud, ki bo šel v nič in za tradicijo!

Komisija za razpis mesta ravnatelja Zadružnega trgovskega podjetja »Posavje« v Brežicah

razpisuje

po 10. členu zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Ur. list FLRJ 34-371/55)

mesto ravnatelja

Zadružnega trgovskega podjetja »Posavje« v Brežicah

Pogoji: ekonomska ali pravna fakulteta z najmanj 6 let komercialne prakse in obvladanjem vsaj enega tujega jezika, ali srednja strokovna izobrazba z 10 let komercialne prakse in obvladanjem vsaj enega tujega jezika, ali nižja strokovna izobrazba z 12 let komercialne prakse in z opravljenim strokovnim izpitom za zvanje komercialista in obvladanjem vsaj enega tujega jezika.

Pravilno kolkovane ponudbe z navedbo osebnega in strokovnega življenjepisa je oddati **Občinskemu ljudskemu odboru Brežice** do sobote, 31. decembra 1955.

Objave in oglasi

JAVNO OBVESTILO

V zvezi z govoricami, ki se širijo po Trbovljah, da je prejšnji lastnik zlatarske delavnice, tov. Miha Koren, zlatar iz Trbovelj, bil prisiljen prodati svojo obrt, sporočamo, da je zlatar Miha Koren oddal obrt prostovoljno Občinskemu ljudskemu odboru v Trbovljah in zanjo prejel znesek 2,050.000 din, in to za ves inventar in potrebno orodje v zlatarnici, ki jo sedaj koristi podpisano podjetje.

Trbovlje, 24. decembra 1955.

»ZLATARSTVO« - TRBOVLJE

DVE SOBNI PEČI, šamotirani, dobro ohranjeni, uporabni tudi za pisarno ali delavnico, poceni prodam. Alfonz Vervega, Brežice, Gregorčičeva 2.

Vsem cenjenim odjemalcem sporočamo, da imamo v dneh 26. do 29. decembra 1955

letno inventuro

zato v navedenem času ne bomo izdajali blaga.

„Grosist", trg. podjetje na veliko **Videm-Krško**

OBVESTILO

Vsem cenjenim odjemalcem in ljubiteljem slovenske knjige sporočamo, da bomo prodajali od 21. do 30. decembra 1955 vse knjige s 30 odst. popustom. Za Novoletno jelko je knjiga najlepše darilo!

Knjigarna Brežice

OBVESTILO

Vse razširjevalce neresničnih govoric o meni bom sodnijsko zasledoval. — Ivan Javoršek, Šemnik.

ZAHVALA

Najprisrčnejše se zahvaljujem vsem, ki so s svojo udeležbo, s številnimi venci in s svojim sodelovanjem prispevali pri pogrebu mojega moža **Jožefa.** — **Marija Avbelj, Zagorje.**

ZAHVALA

Podpisana Terezija Medvešek se Državnemu zavodu za zavarovanje v Krškem najlepše zahvaljujem za izplačilo 25.000 din akontacije ter za priznanje 25% invalidnosti mojemu sinu Marijanu, učencu 2. razreda osnovne šole na Blanci, ki ga je povozil osebni avto.

Vsem staršem, ki imajo šoloobvezne otroke, toplo priporočam, da jih vsako leto zavarujejo proti nezgodam po šoli.

Terezija Medvešek,
Blanca ob Savi.

KADILCI!

Z namenom, da zadovoljimo kadilce v izbiri in okusu, vam nudimo priznane kvalitetne tobačne izdelke naše tovarne.

Izbor cigaret je raznovrsten: Bled, Emona, Tivoli, Ljubljana, Drina Vardar, Morava, Planica, Sutjeska, Zeta, Ibar, Drava.

Tudi nove vrste cigar, izdelane iz prvovrstnih tobakov, so vam že na razpolago in jih morete kupiti vsak čas: Havana, Trabuko I, Brazilka, Karavanka, Cigarilos.

V rudnikih kajenje ni dovoljeno, zato izdelujemo za rudarje žvečilni tobak.

Tobačna tovarna v Ljubljani

ZAHVALA

Vsem sorodnikom in prijateljem, ki so spremili našega dragega ateka, starega ateka, strica in bratranca

FRANCA ŠKRABEC

na njegovi zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo. Hvala tudi zdravnici iz Krškega za njeno skrb v času bolezni. Toplo se zahvaljujemo vsem sovaščanom in ostalim, ki so na kakršenkoli način počastili spomin našega očeta.

Brege, Sevnica, Trbovlje in Ljubljana, 22. dec. 1955.

Žalujoča žena **Ivanka,** sin **Franci,** hčerke z družinami in sestra **Marija.**

— — — — — — — Tukaj odrežite! — — — — — — —

NAROČILNICA

Naročam 1 izvod tednika »ZASAVSKI TEDNIK« na naslov:

Ime in priimek: ______________________

Poklic: ______________________

Kraj: ______________________

Pošta: ______________________

Časopis pošljite na gornji naslov od dne ____________

naprej — Naročnino bom redno plačeval po položnici — osebno — četrtletno — polletno — celoletno vnaprej (nepotrebno prečrtati!)

Naročilnica velja do moje pismene odpovedi lista.

Dne ______________ 195..

____
Lastnoročni podpis

ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA V CELJU